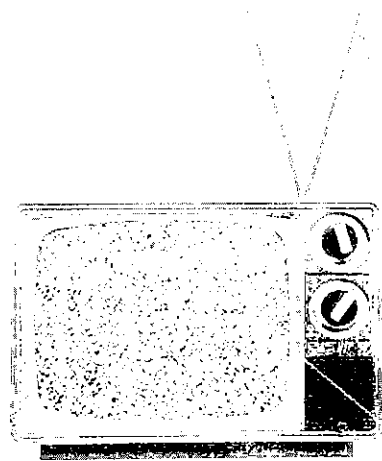

คู่มือการเป็นนักจัดรายการวิทยุฯ

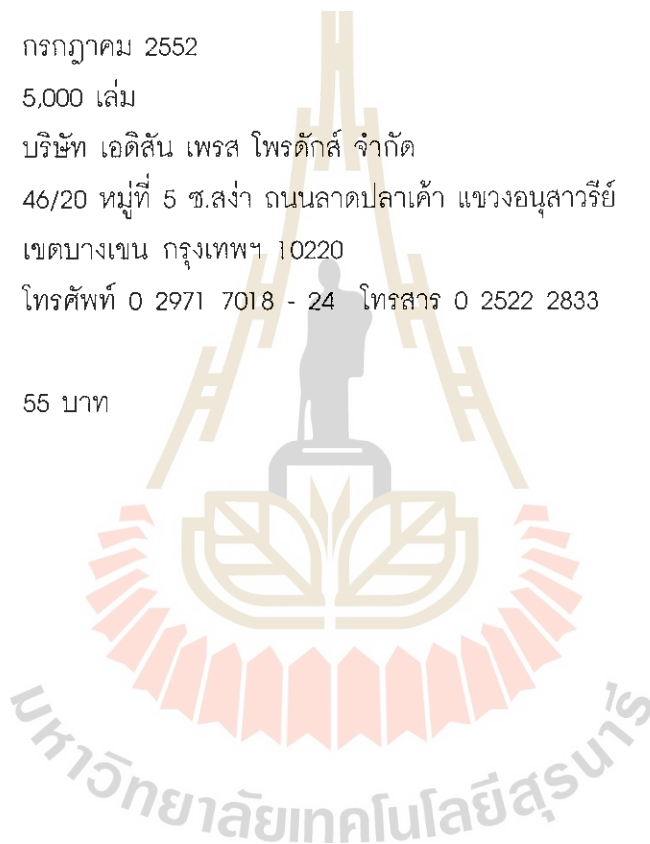
คู่มือการเป็นนักจัดรายการวิทยุฯ และผู้ประกาศข่าวโทรทัศน์

ผู้เขียน   วีรพงษ์ พลนิกรกิจ
สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
ISBN   978-974-300-843-6

ออกแบบปก   ฉัตรพล ด้านทองกลาง

พิมพ์ครั้งที่ 1   กรกฎาคม 2552
จำนวนพิมพ์   5,000 เล่ม
พิมพ์ที่   บริษัท เอ็ดดิสัน เพรส โปรดักส์ จำกัด
46/20 หมู่ที่ 5 ซ.สง่า ถนนลาดปลาเค้า แขวงอนุสาวรีย์
เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10220
โทรศัพท์ 0 2971 7018 - 24 โทรสาร 0 2522 2833

ราคา   55 บาท

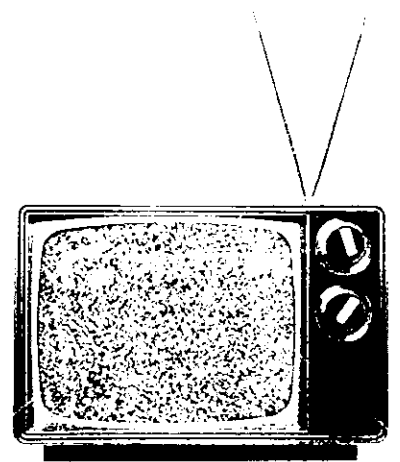
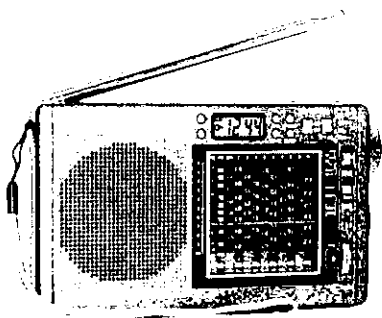

คำนำ

คู่มือการเป็นนักจัดรายการวิทยุฯ และผู้ประกาศข่าวโทรทัศน์นี้ มีเนื้อหาซึ่งผู้เขียนได้ประมวลจากประสบการณ์ และเอกสารตำราที่เกี่ยวข้องกับการประกาศข่าว และจัดรายการวิทยุฯ นำเสนอเนื้อหาที่ว่าด้วยหลักการเบื้องต้นเกี่ยวกับการจัดรายการวิทยุฯ และการเป็นผู้ประกาศข่าวโทรทัศน์ โดยเฉพาะสำหรับการใช้ภาษาไทยกลาง ผู้เขียนหวังว่าจะเป็นประโยชน์กับผู้สนใจในวิชาชีพทางด้านนิเทศศาสตร์ โดยเฉพาะการเป็นผู้ประกาศข่าว และนักจัดรายการวิทยุฯ ผู้เขียนขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์หนึ่งทัฬหี ขอมผลกลาง สำหรับคำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อคู่มือเล่มนี้

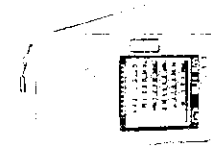
หากผู้อ่านมีข้อเสนอแนะประการใด ผู้เขียนขอน้อมรับ เพื่อจักได้พัฒนาคู่มือฯ เล่มนี้ต่อไป

วีรพงษ์ พลนิกรกิจ

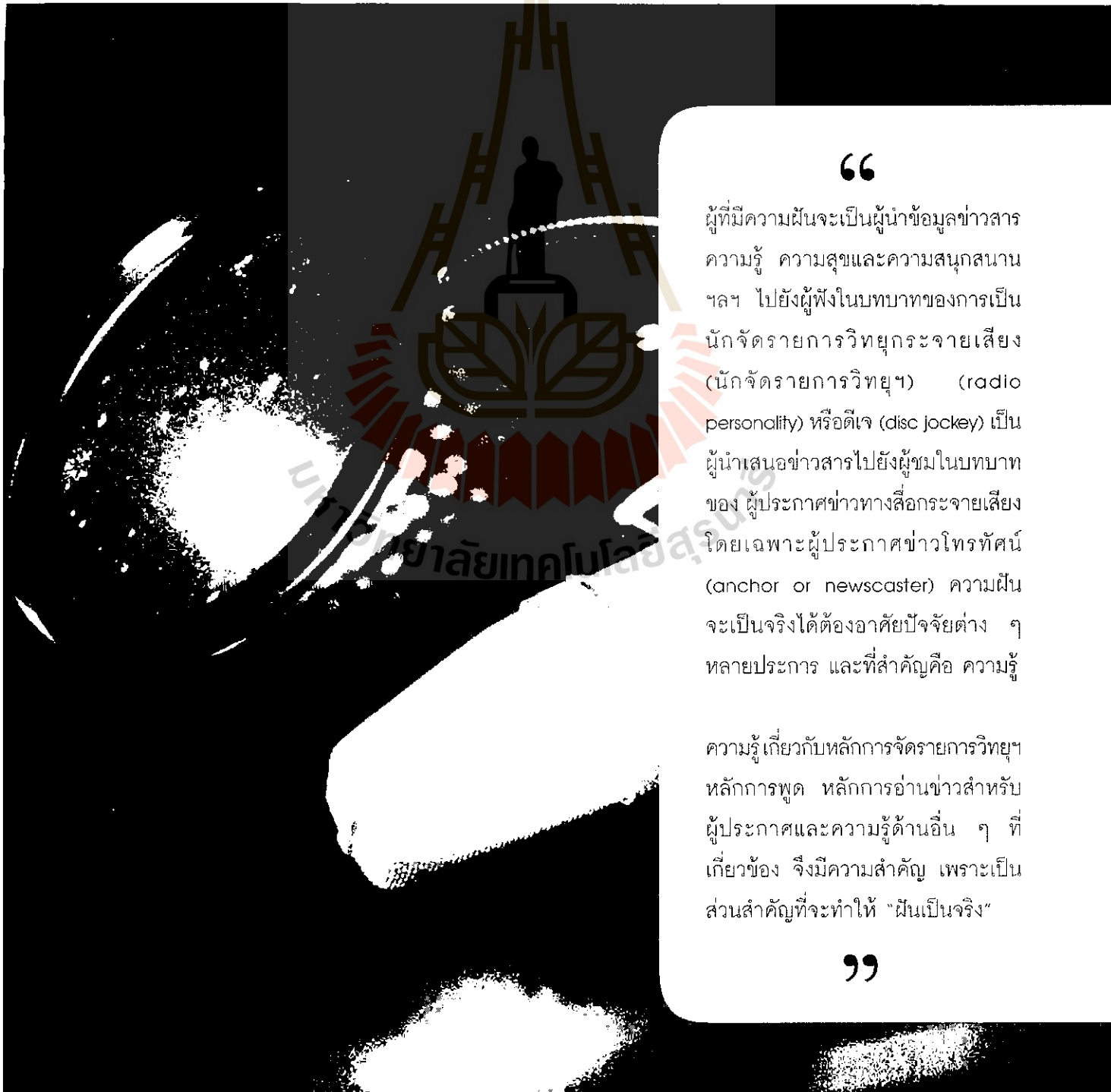

สารบัญ

	หน้า
1. หลักการจัดรายการวิทยุ เบื้องต้น	3
2. การเป็นผู้ประกาศข่าวโทรทัศน์	20
3. หลักการอ่านและพูด	25
4. หลักการปฏิบัติสำหรับนักจัดรายการวิทยุ และผู้ประกาศข่าว.	35
5. หัวใจ ที่จะนำไปสู่ฝัน	44
6. จรรยาบรรณวิชาชีพนักจัดรายการวิทยุ และโทรทัศน์	46
บรรณานุกรม.	50
ภาคผนวก	
- แบบฝึกหัดอ่าน ชุดที่ 1	52
- แบบฝึกหัดอ่าน ชุดที่ 2	55
- แบบฝึกอ่านออกเสียง.	57

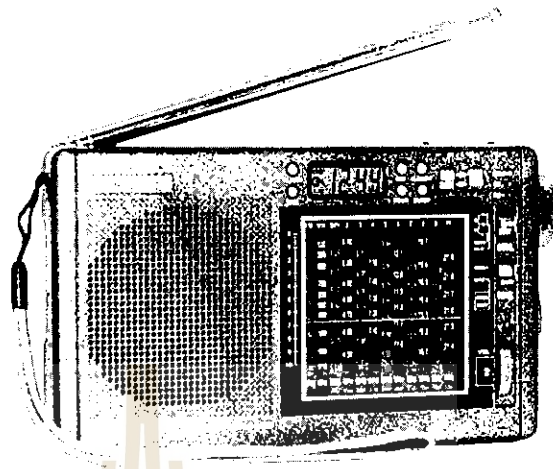

“

ผู้ที่มีความฝันจะเป็นผู้นำข้อมูลข่าวสาร
ความรู้ ความสุขและความสนุกสนาน
 ฯลฯ ไปยังผู้ฟังในบทบาทของการเป็น
นักจัดรายการวิทยุกระจายเสียง
(นักจัดรายการวิทยุฯ) (radio
personality) หรือดีเจ (disc jockey) เป็น
ผู้นำเสนอข่าวสารไปยังผู้ชมในบทบาท
ของ ผู้ประกาศข่าวทางสื่อกระจายเสียง
โดยเฉพาะผู้ประกาศข่าวโทรทัศน์
(anchor or newscaster) ความฝัน
จะเป็นจริงได้ต้องอาศัยปัจจัยต่าง ๆ
หลายประการ และที่สำคัญคือ ความรู้

ความรู้เกี่ยวกับหลักการจัดรายการวิทยุฯ
หลักการพูด หลักการอ่านข่าวสำหรับ
ผู้ประกาศและความรู้ด้านอื่น ๆ ที่
เกี่ยวข้อง จึงมีความสำคัญ เพราะเป็น
ส่วนสำคัญที่จะทำให้ “ฝันเป็นจริง”

”

หลักการพื้นฐาน

ในการจัดรายการวิทยุฯ

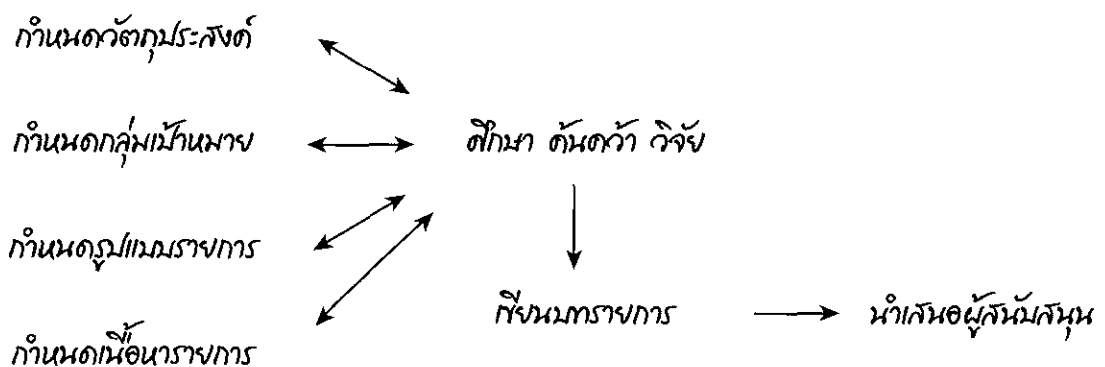
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

หลักการจัดรายการวิทยุฯ เบื้องต้น

ในการผลิตรายการวิทยุกระจายเสียงนั้น ในอดีตประกอบไปด้วยผู้ทำหน้าที่สำคัญ ๆ อยู่ 2 คน คือ นักจัดรายการวิทยุฯ หรือในอดีตเรียกว่า “โฆษก” และผู้ควบคุมเสียง ซึ่งบุคคลทั้ง 2 จะขาดกันและกันไม่ได้ โดยนักจัดรายการวิทยุฯ ต้องอาศัยผู้ควบคุมเสียงในการดูแลและควบคุมอุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ เพื่อการผลิตรายการ เช่น ปรับระดับเสียง เปิดเพลง รวมทั้งรับและให้สัญญาณระหว่างผลิตรายการวิทยุฯ เป็นต้น ในขณะที่รายการวิทยุฯ ต้องมีนักจัดรายการวิทยุฯ เป็นผู้ดำเนินรายการ พูดในรายการ คัดเลือกเพลง ฯลฯ แต่ปัจจุบันนักจัดรายการวิทยุฯ ควบคุมหน้าที่ดังกล่าวเป็นของตนเอง นักจัดรายการวิทยุฯ จึงดำเนินรายการ และควบคุมอุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ กล่าวคือ ดูแลและควบคุมการผลิตรายการด้วยตัวเอง

ในการเป็นนักจัดรายการวิทยุฯ นั้น นักจัดรายการวิทยุฯ ควรมีความรู้เกี่ยวกับหลักการจัดรายการวิทยุกระจายเสียง ซึ่งก่อนดำเนินการจัดรายการฯ นักจัดรายการวิทยุฯ ควรวางแผนและดำเนินการ ดังแผนภูมิต่อไปนี้

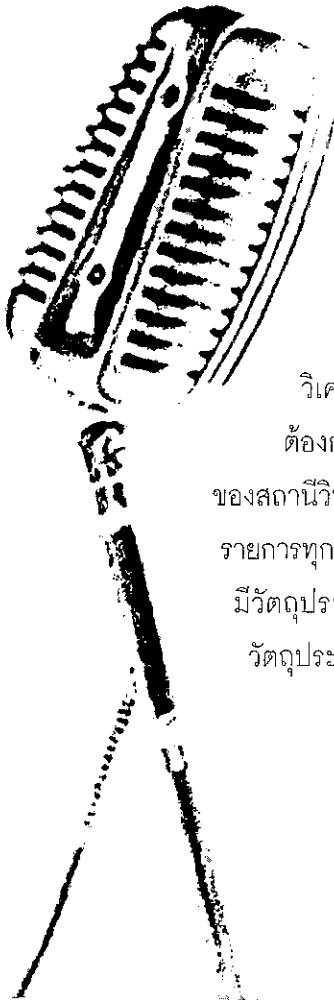
จากแผนภูมิข้างต้น ในแต่ละประเด็นมีรายละเอียด ดังนี้

1.1 กำหนดวัตถุประสงค์ของรายการ

วัตถุประสงค์ของรายการวิทยุฯ ก็เหมือนเข็มทิศที่จะทำให้ผู้จัดรายการรู้ว่าจะไปทางใด กล่าวคือ รายการมีความชัดเจนว่าจะนำเสนอรายการเพื่ออะไร เช่น รายการมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ ความบันเทิง เพื่อให้ความรู้ด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เพื่อให้ความรู้ด้านการเกษตร เพื่อให้ผู้ฟังตระหนักถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อม สุขภาพและอนามัย เพื่อส่งเสริมศิลปะ และวัฒนธรรมไทย หรือมีวัตถุประสงค์เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่าง ๆ ขององค์กร ฯลฯ

ในการกำหนดวัตถุประสงค์นี้ นักจัดรายการวิทยุฯ อาจกำหนดขึ้นด้วยตนเอง โดยอาจเกิดจากการ วิเคราะห์เพื่อหาเอกลักษณ์ของรายการที่ไม่เหมือนใคร หรือเกิดจากการวิเคราะห์ความสนใจและความ ต้องการของกลุ่มเป้าหมายของรายการใดรายการหนึ่ง นอกจากนี้วัตถุประสงค์อาจได้มาจากแนวคิดหลัก ของสถานีวิทยุกระจายเสียง (สถานีวิทยุฯ) หรือองค์กรที่ดำเนินการสถานี ซึ่งวัตถุประสงค์ถูกกำหนดขึ้นเพื่อให้ รายการทุกรายการของสถานีวิทยุฯ มีทิศทางในการนำเสนอเพื่อตอบสนองต่อวัตถุประสงค์เฉพาะ เช่น สถานีวิทยุฯ มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอข่าวสารในแวดวงบันเทิงทั้งในประเทศและต่างประเทศ หรือสถานีวิทยุฯ ที่มี วัตถุประสงค์ เพื่อนำเสนอข่าวสารความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

ทั้งนี้ การกำหนดวัตถุประสงค์ของรายการนั้น นักจัดรายการวิทยุฯ ควรเชื่อมโยงกับกลุ่มผู้ฟังเป้าหมาย

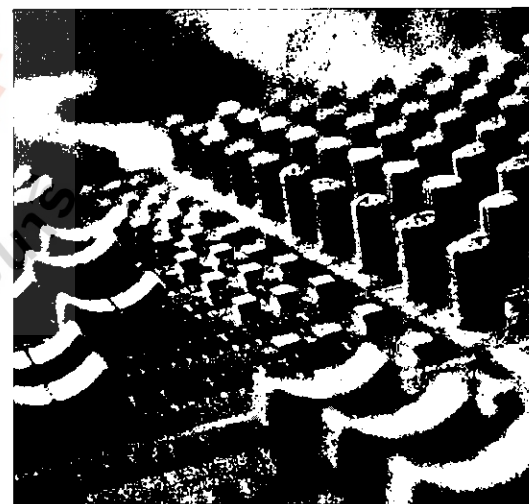

1.2 กำหนดกลุ่มเป้าหมายของรายการ

การกำหนดกลุ่มเป้าหมายหรือกลุ่มผู้ฟังรายการมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะหากนักจัดรายการวิทยุฯ มีความเข้าใจในลักษณะของกลุ่มเป้าหมาย อาทิ ความสนใจและความต้องการของกลุ่มผู้ฟังมากเพียงใด จะทำให้นักจัดรายการวิทยุฯ สามารถตอบสนองความสนใจ และความต้องการของกลุ่มผู้ฟังได้ อันจะนำไปสู่การยอมรับ และนิยมในที่สุด ซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพในการส่ง “สาร” (message) ไปยังกลุ่มเป้าหมาย

ในการกำหนดกลุ่มเป้าหมายนั้น นักจัดรายการวิทยุฯ ควรศึกษาถึงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ของกลุ่มผู้ฟัง เช่น ช่วงเวลาที่เปิดรับฟัง เป้าหมายในการฟัง และลักษณะการเปิดรับฟังวิทยุฯ อาทิ เปิดรับฟังขณะทำงาน ขณะเดินทาง เปิดรับฟังคนเดียวหรือเป็นกลุ่ม ฯลฯ เพราะบุคคลหรือกลุ่มบุคคล ย่อมมีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน อันอาจเกิดจากความแตกต่างทางด้านเพศ อายุ อาชีพ และการศึกษา ฯลฯ ในการศึกษาดังกล่าวอาจใช้วิธีการสำรวจ สอบถาม และหรือสัมภาษณ์ ฯลฯ กลุ่มตัวอย่าง หรือค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของผู้ฟังรายการวิทยุฯ เป็นต้น

การกำหนดกลุ่มเป้าหมายของรายการควรกำหนดให้ชัดเจนว่า เป็นรายการสำหรับผู้หญิงวัยทำงาน หรือผู้ชาย วัยรุ่น ฯลฯ เช่น หากเป็นรายการสำหรับเด็ก นักจัดรายการวิทยุฯ ควรกำหนดกลุ่มเป้าหมาย ให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นโดยกำหนดกลุ่มเป้าหมายให้ชัดเจนว่าเป็นเด็กกลุ่มอายุเท่าใด เพราะเด็กแต่ละช่วงอายุจะมีลักษณะเด่น พัฒนาการทางอารมณ์ พัฒนาการทางสังคม และพัฒนาการทางความคิด ฯลฯ ที่แตกต่างกัน ในกรณีที่นักจัดรายการวิทยุฯ ตัดสินใจจะนำเสนอรายการสู่กลุ่มเป้าหมายมากกว่า 1 กลุ่ม นักจัดรายการวิทยุฯ อาจจำแนกกลุ่มเป้าหมายออกเป็น กลุ่มเป้าหมายหลัก และกลุ่มเป้าหมายรอง

1.3 กำหนดรูปแบบรายการ

รายการวิทยุฯ มีการนำเสนอที่หลากหลายรูปแบบ ซึ่งสุภาพร โพธิ์แก้ว (2541: 185-187) ได้จำแนกรูปแบบรายการวิทยุฯ ออกเป็น 7 รูปแบบ ดังนี้

- 1.3.1 รายการพูดคุย (talk programme) ประกอบด้วยรายการรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่
  - 1) รายการพูดคุยกับผู้ฟัง (straight talk) เป็นรายการที่มีผู้พูดเพียงคนเดียวที่พูดกับผู้ฟังโดยตรง
  - 2) รายการสนทนา (conversational programme) อันเป็นรายการที่มีลักษณะพูดคุยกันระหว่างบุคคล 2 คนขึ้นไป
  - 3) รายการสัมภาษณ์ (interview programme) เป็นรายการที่มีรูปแบบที่มีบุคคล 2 คนขึ้นไปมาซักถามเรื่องราวปัญหาข้อข้องใจให้ผู้ฟัง โดยมีฝ่ายหนึ่งเป็นผู้สัมภาษณ์ และอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ให้สัมภาษณ์
  - 4) รายการอภิปราย (discussion programme) เป็นการพูดคุยแสดงความคิดเห็นร่วมกันของผู้ร่วมการอภิปรายในหัวข้อใดหัวข้อหนึ่งโดยมีผู้ดำเนินการอภิปรายเป็นผู้ควบคุมให้รายการดำเนินไปตามแนวและขอบเขตที่วางไว้
- 1.3.2 รายการข่าว (news programme) หมายถึง รายการที่จัดทำขึ้นเพื่อรายงานเหตุการณ์สำคัญ ที่เกิดขึ้นในวันหนึ่ง ๆ เช่น ข่าวประจำวัน (news bulletin) รายการวิเคราะห์ข่าว (news commentary) รายการบรรยายเหตุการณ์ (commentary) การรายงานข่าวจากจุดที่เกิดเหตุ (on-spot-news) รายการสารคดีเชิงข่าว (news documentary) ที่นำเสนอข่าวใดข่าวหนึ่งอย่างเจาะลึก รอบด้าน และรายการนิตยสารข่าว (news magazine) ซึ่งเสนอเรื่องราวข่าวที่หลากหลายด้วยการผสมผสานรูปแบบที่หลากหลายเข้าด้วยกัน
- 1.3.3 รายการสารคดีทั่วไป (feature) และรายการสารคดีเชิงวิเคราะห์ (documentary) เป็นรายการที่ให้สาระความรู้ ลึกลงไปในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แต่การนำเสนอรายการอาจทำได้หลายลักษณะเพื่อไม่ให้น่าเบื่อหน่าย อย่างไรก็ตามก็จะต้องรักษาความเป็นเอกภาพด้วยการเกี่ยวความหลากหลายนั้นให้เป็นรายการเดียวกัน

- 1.3.4 รายการนิตยสารทางอากาศ (magazine programme) เป็นรายการที่มีความหลากหลายทั้งสาระ และวิธีการนำเสนอ รวมอยู่ในรายการเดียว โดยความหลากหลายเหล่านั้นมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ซึ่งเอกภาพของรายการประเภทนี้จะเกิดจากการกำหนดแก่นและขอบเขตของแนวเนื้อหา กำหนดกลุ่มเป้าหมายและบุคลิกเฉพาะตัวของรายการ
- 1.3.5 รายการสาระบันเทิงปิกินกะ (variety show) เป็นรายการที่ประสมประสานรายการหลายรูปแบบรวมอยู่ในรายการเดียว มีความหลากหลาย จีปาถะ แต่ไม่มีความเป็นเอกภาพ
- 1.3.6 รายการละคร (drama programme) เป็นการเสนอรายการในรูปแบบของการแสดงบทบาทที่สมมติขึ้น เป็นเรื่องแต่งที่ต้องอาศัยศิลปะทางการใช้เสียง การเจรจาและการบรรยาย รวมทั้งการใช้เพลงและเสียงประกอบ ได้แก่ ละครจบในตอนเดียว ละครเรื่องราว และละครชุด (series)
- 1.3.7 รายการดนตรี (music programme) เป็นรายการที่มุ่งให้ความบันเทิง โดยส่วนใหญ่การจัดรายการดนตรี จะจำแนกประเภทย่อย ๆ ตามลักษณะของเพลง เช่น เพลงไทยเดิม เพลงลูกทุ่ง ฯลฯ
- นภาพรณ์ อัจฉริยกุล (2546: 194) นอกจากอธิบายถึงรูปแบบรายการต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ยังได้เพิ่มเติมรูปแบบรายการอีก 2 ประเภท คือ
- 1.3.8 รายการถามปัญหา (quiz programme) เป็นรายการที่นำเสนอกถาม-ตอบปัญหา ซึ่งอาจอยู่ในรูปของการแข่งขันตอบปัญหาในห้องส่งรายการหรือให้ผู้ฟังทางบ้านโทรศัพท์ตอบปัญหาในรายการ ทั้งนี้อาจเป็นช่วงหนึ่งของรายการหรือทั้งรายการก็ได้
- 1.3.9 รายการสาระละคร (docu-drama) เป็นรายการที่มุ่งให้ความรู้และความบันเทิงไปพร้อมกันด้วยการนำเสนอในรูปแบบที่ผสมผสานระหว่างรูปแบบละครและสารคดี

รายการวิทยุฯ ยังสามารถนำเสนอในรูปแบบอื่นได้ ดังนี้

1) รายการที่เปิดให้มีการโทรศัพท์เข้าร่วมในรายการ (phone-in programme) ซึ่งเป็นรายการที่มีเป้าหมายหลักในการเปิดโอกาสให้มีการแสดงความคิดเห็นต่อประเด็นต่าง ๆ ด้วยการเปิดสายโทรศัพท์ (open line) ซึ่งสามารถก่อตั้งเป็นลานประชาคม (forum) และเวทีอภิปรายได้ การเปิดโอกาสดังกล่าวนำไปสู่การตรวจสอบ และเสนอประเด็นสำคัญสาธารณะ เช่น ด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ฯลฯ ทั้งนี้ผู้ผลิตรายการอาจเชิญผู้เชี่ยวชาญ บุคคลที่มีชื่อเสียง หรือผู้ที่เกี่ยวข้องในประเด็น เช่น นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี แพทย์ ทนายความ ฯลฯ เข้าร่วมสนทนาหรือตอบคำถาม แต่หัวใจสำคัญคือ การเปิดโอกาสให้ผู้ฟังมีโอกาสและมีส่วนร่วมในรายการ ในด้านเพื่อความบันเทิงนั้น รายการที่เปิดให้มีการโทรศัพท์เข้าร่วมในรายการนี้เป็นรายการที่ผู้ฟังมีส่วนร่วมในมิติของการคัดเลือกเพลง กล่าวคือขอเพลง ได้เช่นกัน โดยนักจัดรายการวิทยุฯ ที่เปิดให้มีการโทรศัพท์เข้าร่วมในรายการนี้ ต้องเป็นผู้ที่มีปฏิภาณไหวพริบดี หรือมีความสามารถในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี

2) รายการเสนอ "สาร" จากผู้ฟัง เป็นรายการที่นักจัดรายการวิทยุฯ นำเสนอด้วยการอ่านจดหมายที่ผู้ฟังส่งมายังรายการ ออกอากาศตลอดรายการ โดยมีก็จะสลับกับการเปิดเพลง โดยเฉพาะเพลงตามคำขอจากจดหมาย รายการตอบจดหมายจากผู้ฟังนี้อาจถูกแทรกเป็นการนำเสนอย่อยของรูปแบบรายการต่าง ๆ ดังกล่าวก่อนหน้านี้แล้วได้เช่นกัน

ด้วยเทคโนโลยีทางการสื่อสารที่พัฒนาอย่างต่อเนื่อง อันทำให้มีรูปแบบการสื่อสารใหม่ ๆ อาทิ การส่ง SMS (Short Message Service) และอีเมล หรือไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ จึงทำให้มีการนำมาใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างนักจัดรายการวิทยุฯ และผู้ฟัง หรือนำมาใช้ในการผลิตรายการวิทยุฯ เสริมและแทนจดหมาย

3) รายการเล่าข่าว เป็นการนำเสนอข่าวด้วยวิธีการเล่าเรื่องราว ซึ่งนักจัดรายการฯ นำข่าวจากหนังสือพิมพ์ และแหล่งข่าว อื่น ๆ มานำเสนอในลักษณะพูดหรือบอกกล่าวเรื่องราวให้ผู้ฟังฟัง โดยไม่ใช้วิธีการอ่านคำต่อคำจากแหล่งข่าว รายการเล่าข่าวบางรายการนำเสนอด้วยการเล่าข่าวสลับเพลง

รูปแบบรายการต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นเป็นทางเลือกสำหรับนักจัดรายการวิทยุฯ ที่จะตัดสินใจเลือกจัดรายการที่สอดคล้องกับฐานข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า วิจัย ทั้งที่เกี่ยวกับรูปแบบรายการวิทยุฯ ที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่เกี่ยวกับกลุ่มผู้ฟังเป้าหมาย

1.4 กำหนดเนื้อหารายการ

เนื้อหารายการเป็นส่วนสำคัญที่นักจัดรายการวิทยุฯควรกำหนดไว้ให้สอดคล้องกับกลุ่มผู้ฟังเป้าหมาย ทั้งนี้ลักษณะเนื้อหารายการวิทยุฯ สามารถจำแนกได้ ดังนี้

1.4.1 เนื้อหาที่เป็นข้อมูลข่าวสารและความเป็นจริง (information/reality content) หมายถึง เนื้อหารายการลักษณะที่เป็นข้อมูลข่าวสาร เรื่องราวต่าง ๆ ที่เป็นสาระความรู้ เช่น เนื้อหาเกี่ยวกับสังคม อันเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับข่าวสารความเคลื่อนไหวหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม ทั้งนี้ อาจเป็นการทำกิจกรรมของกลุ่มบุคคล องค์กร ฯลฯ หรือเป็นปัญหาต่าง ๆ ในสังคม เป็นต้น เนื้อหาทางด้านเศรษฐกิจ อันเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับการผลิต การจำหน่าย การบริโภค การเงินและการลงทุน ฯลฯ เนื้อหาทางการศึกษา ซึ่งเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับข่าวสารในแวดวงการศึกษา หรืออาจรวมทั้งการให้ความรู้วิชาการด้านต่าง ๆ อาทิ วิชากฎหมาย รวมทั้งเนื้อหาทางด้านสุขภาพและอนามัย อันเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพตนเอง โรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆ ตลอดจนวิธีการป้องกัน และรักษา เป็นต้น

1.4.2 เนื้อหาที่เป็นเรื่องความบันเทิง (fantasy/entertainment content)

หมายถึง เนื้อหารายการที่มีลักษณะของความ

สนุกสนาน รื่นเริง หรือก่อให้เกิด

ความรู้สึกผ่อนคลายหรือเร้าอารมณ์

เช่น เนื้อหาเกี่ยวกับเพลง อันได้แก่

เพลงประเภทต่าง ๆ ทั้งเพลงสตริง

ลูกทุ่ง หมอลำ ฯลฯ วงการศิลปะ

และบันเทิง อันเป็นเนื้อหาที่ครอบคลุม

ถึงจิตรกรรม และข่าวสารของแวดวงบันเทิง

เป็นต้น

1.5 ศึกษาค้นคว้า วิจัย

การศึกษาค้นคว้า วิจัยหรือรวบรวมข้อมูล มีเป้าหมายเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงด้านต่าง ๆ และนำไปใช้เป็นฐานข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์และกำหนดวัตถุประสงค์ กลุ่มเป้าหมาย รูปแบบรายการ และเนื้อหา รายการโดยเป็นการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เช่น อินเทอร์เน็ต หนังสือ นิตยสาร วารสาร การสัมภาษณ์ ฯลฯ หรือศึกษาโดยอาศัยหลักการทางด้านการวิจัย ก็จะทำให้ได้ข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปวิเคราะห์ได้อย่างถูกต้องแม่นยำมากยิ่งขึ้น

ตัวอย่างประเด็นในการศึกษาค้นคว้า เช่น สัดส่วนรูปแบบและเนื้อหารายการวิทยุฯ ที่ปรากฏกับความนิยมในการรับฟัง เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ และกำหนดรูปแบบและเนื้อหารายการ ความต้องการของผู้ฟังรายการเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปกำหนดวัตถุประสงค์ และเนื้อหารายการ ฯลฯ

1.6 เขียนบทรายการวิทยุ

บทรายการวิทยุฯ มีหลายรูปแบบ แตกต่างกันไปตามลักษณะการใช้งาน และรูปแบบรายการ ฯลฯ ซึ่งมีทั้งที่ผู้เขียนบทระบุเฉพาะรูปแบบรายการ และมีลำดับในแต่ละช่วงรายการเพื่อแสดงถึงโครงสร้างของรายการเท่านั้น ที่เรียกว่าบทแบบร่างกำหนดการของรายการ (run down sheet) จนถึงบทที่ให้รายละเอียดเพิ่มมากขึ้น เช่น คำกล่าวเปิดและปิดรายการของผู้ดำเนินรายการ ประเด็นคำถามที่ผู้ดำเนินรายการจะถามในรายการ ฯลฯ ที่เรียกว่า บทแบบกิ่งสมบูรณ์ และบทที่ให้รายละเอียดทุกขั้นตอนของรายการ ทุกคำพูด และกำหนดแหล่งเสียงอย่างละเอียด ที่เรียกว่า บทแบบสมบูรณ์

แต่เพื่อป้องกันความผิดพลาดใด ๆ ที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างการจัดรายการ นักจัดรายการวิทยุมือใหม่ ควรเขียนบทแบบสมบูรณ์ด้วยตนเอง เพราะในขณะที่ประหม่า นี้ก็อะไรไม่ออก หรือทำอะไรไม่ถูกจะได้ มีบทไว้ช่วยบอกทาง

ตัวอย่าง บทแบบร่างรายการพูดคุยกับผู้ฟัง

รายการ	รอบรู้เรื่องรอบตัว
เรื่อง / ตอน	-
ความยาวรายการ	30 นาที
ออกอากาศทางสถานีวิทยุฯ	วิทยุชุมชน
วัน	31 พฤษภาคม 2550
เวลา	11.00 – 11.30 น.
ผู้เขียนบท	จักรี แก่นอินทร์

แฉ่งเสียง

เสียง

- เทพ
นักจัดรายการวิทยุฯ
ซีดี
นักจัดรายการวิทยุฯ
- จิงเกิ้ล ประจำรายการ
  - ทักทายผู้ฟัง และสรุปเรื่องราวที่จะนำเสนอทั้งหมด
  - เพลง
  - เนื้อหา/เรื่องราวที่น่าสนใจ
    - 1) ข่าวความเคลื่อนไหวที่สำคัญประจำวัน
    - 2) สารความรู้เกี่ยวกับภาษี (เอกสารของสำนักงานสรรพากร หน้า 6)
    - 3) ปัญหาคนเข้าเมืองผิดกฎหมาย และความ-คิดเห็น (ของผู้ดำเนินรายการ)
    - 4) กล่าวลาผู้ฟัง และแจ้งวันและเวลา และหรือประเด็น นำเสนอในรายการที่จะออกอากาศครั้งต่อไป

1.7 รูปแบบรายการต่างๆ

รูปแบบของบทรายการวิทยุ ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนบนของหน้ากระดาษ และส่วนที่แบ่งเป็น 2 คอลัมน์แหล่งเสียง (source) และคอลัมน์เสียง (audio) ดังตัวอย่าง

รายการ
เรื่อง / ตอน
ความยาวรายการ
ออกอากาศทางสถานีวิทยุ
วัน
เวลา
ผู้เขียนบท

แหล่งเสียง

เสียง

การนำเสียงจากวิทยุกระจายเสียงไปใช้ประโยชน์ในทางอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย หรือการนำเสียงจากวิทยุกระจายเสียงไปใช้ประโยชน์ในทางอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย

การนำเสียงจากวิทยุกระจายเสียงไปใช้ประโยชน์ในทางอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย หรือการนำเสียงจากวิทยุกระจายเสียงไปใช้ประโยชน์ในทางอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย

การนำเสียงจากวิทยุกระจายเสียงไปใช้ประโยชน์ในทางอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย หรือการนำเสียงจากวิทยุกระจายเสียงไปใช้ประโยชน์ในทางอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย

การนำเสียงจากวิทยุกระจายเสียงไปใช้ประโยชน์ในทางอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย หรือการนำเสียงจากวิทยุกระจายเสียงไปใช้ประโยชน์ในทางอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย

การนำเสียงจากวิทยุกระจายเสียงไปใช้ประโยชน์ในทางอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย หรือการนำเสียงจากวิทยุกระจายเสียงไปใช้ประโยชน์ในทางอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย

การนำเสียงจากวิทยุกระจายเสียงไปใช้ประโยชน์ในทางอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย หรือการนำเสียงจากวิทยุกระจายเสียงไปใช้ประโยชน์ในทางอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย

ในส่วนของกรอบซึ่งอยู่ใต้หัวกระดาษนั้นประกอบด้วย 2 คอลัมน์ อันได้แก่ คอลัมน์แหล่งเสียง คือ ส่วนที่มีไว้เพื่อระบุแหล่งที่มาของเสียง เช่น เสียงจากนักจัดรายการวิทยุ เสียงประกอบจากแผ่นซีดี เทป หรือไฟล์ ในคอมพิวเตอร์ สัญญาณเสียงจากส่วนกลาง (กรุงเทพฯ) สัญญาณเสียงถ่ายทอดสดนอกสถานที่ ซึ่งอาจจะระบุว่า เป็นเสียงของใคร เป็นเสียงจากการรับสัญญาณจากส่วนใด หรือเพลงอะไร เพลงที่เท่าใดของแผ่น จิงเกิ้ล (Jingle) (เสียงเพลงหรือดนตรีความยาวประมาณ 3-10 วินาที ซึ่งอาจมีคำพูดหรือไม่ก็ได้) ใช้เพื่อนำเข้ารายการ ช่วงรายการ หรือเปลี่ยนอารมณ์ของรายการ ฯลฯ) ฯลฯ และคอลัมน์เสียง คือ ส่วนที่ใช้ระบุข้อความหรือคำพูดที่มีไว้สำหรับพูดในรายการ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

รายการ	หนูเรียน หนูรู้
เรื่อง / ตอน	สิ่งรอบตัว
ความยาวรายการ	25 นาที
ออกอากาศทางสถานีวิทยุฯ	สถานีวิทยุฯ 107.25 MHz
วัน	27 พฤษภาคม 2550
เวลา	13.00 – 13.30 น.
ผู้เขียนบท	น.ส.กิริติ ผาดโรสง

แหล่งเสียง

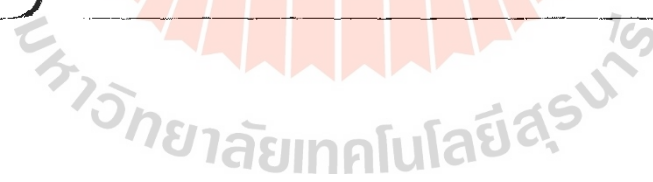
เสียง

CD 1 track 18
จึงเกิด เข้ารายการ
ผู้จัดรายการวิทยุฯ

สวัสดีคะ น้อง ๆ ขอต้อนรับเข้าสู่รายการหนูเรียน หนูรู้ พบกับพี่ซอฟท์เหมือนเคย
วันนี้ พี่ซอฟท์ก็มีเพลงสนุก ๆ มาฝากน้อง ๆ แถมด้วยสาระความรู้ ในช่วง “เรียนรู้คู่
เสียงเพลง” แต่ว่าตอนนี้เราไปฟังเพลงความหมายดี ๆ ที่พี่ซอฟท์เอามาฝากน้อง ๆ
กันดีกว่า

CD 2 track 1
เพลงแตกต่าง
หลากหลาย งดงาม
ผู้จัดรายการวิทยุฯ

สำหรับเพลง แตกต่าง หลากหลาย งดงาม ที่แต่งโดยพี่พจนาด พจนานพิกษ์ เพลงนี้
ก็จะทำให้เรารู้ว่า ชุมชนแต่ละที่นั้นมีวัฒนธรรม มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น พื้นที่อันกว้างใหญ่
ของประเทศไทย จึงมีเรื่องราวของวิถีชีวิตผู้คนที่แตกต่างกัน หลากหลายให้เรียนรู้ ขอเพียงให้
เราเปิดตาเปิดใจสัมผัสด้วยความรัก ก็จะเห็นความงามในความแตกต่างและหลากหลายนั้น

แหล่งเสียง

เสียง

น้อง ๆ คงจะเคยท่อง ก.ไก่ ถึงฮ.นกฮูก กันมาแล้วทุกคน อ๊ะ ๆ ไม่ใช่อย่างที่น้อง ๆ คิดแน่ พี่ซอฟต์แวร์คงไม่เปิดเพลงที่น้อง ๆ ร้องกันได้จนเบื่อแน่นอน วันนี้พี่ซอฟต์แวร์มีเพลงที่เกี่ยวกับ 1 ใน 44 ของพยัญชนะไทยมาฝากคะ และเพลงนั้นก็คือเพลง ค.เอ๋ย ค.ควาย ไปฟังกันเลยดีกว่าว่าจะสนุกแค่ไหน ไปกันเลย

CD 2 track 2

เพลง ค.เอ๋ย ค.ควาย

ผู้จัดรายการวิทยุฯ

น้อง ๆ อย่างกันเขียนนะคะ ว่าทำไม ค.ควายเข้านา ค.ควายชิงช้าง ค.ควายข้างฝา ค.ควายใจกล้า ค.ควายใช้ดี ก็เป็นการเอาการท่องก.ไก่ของน้อง ๆ มาดัดแปลงเป็นเพลงสนุก ๆ นั่นเอง ซึ่งแต่งโดยพี่พัลลภ ลินธุ์เจริญ ว่าไปแล้ว ฟังเพลงนี้แล้วก็นึกถึงครอบครัว ขาวนา ที่มีควายเป็นทั้งแรงงานและเป็นสมาชิกในครอบครัว ตักดีศรีของควายจึงมีมากกว่า การเป็นแรงงานเด็กหญิงบ้านนา โดยมีควายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต ความผูกพันของคนกับควายจึงถ่ายทอดอย่างสนุกสนานผ่านบทเพลงนี้

CD 1 track 19

Jingle เข้าสู่ช่วง

“เรียนรู้คู่เสียงเพลง”

ผู้จัดรายการวิทยุฯ

และแล้วก็มาถึงช่วง “เรียนรู้คู่เสียงเพลง” วันนี้พี่ซอฟต์แวร์ก็มีเรื่องราวสาระความรู้ ทั้งเรื่องของพืชและสัตว์ เอาเป็นว่าเราไปเรียนรู้เรื่องพืชกันก่อนเลยดีกว่า ว่าพืชที่วันนี้คืออะไร

CD 2 track 6

เพลง เห็ด

ผู้จัดรายการวิทยุฯ

เป็นไงกันบ้างคะ กับเพลง เห็ด ที่แต่งโดยพี่พัลลภ อีกแล้วนะคะ ฟังเพลงไปแล้วก็มาฟังเกร็ดความรู้ที่เกี่ยวกับเรื่องเห็ดเลยนะคะ บางครั้งเมื่อพูดถึงเห็ด น้อง ๆ ก็คงจะนึกภาพออกทันทีว่ารูปร่างหน้าตาของเห็ดนั้นเป็นยังไง แต่น้อง ๆ หลายคนอาจไม่รู้ว่า เห็ดก็คือเชื้อราชนิดหนึ่งที่ออกเป็นดอก มีทั้งเป็นพิษและไม่เป็นพิษ สำหรับประโยชน์ทางโภชนาการเห็ดมีโปรตีนสูงมากสามารถทดแทนโปรตีนในสัตว์ได้ การทานเห็ดเพื่อให้ได้โปรตีน จึงนับว่าเป็นสิ่งที่ดียิ่งสำหรับคนที่ไม่กินเนื้อสัตว์ แต่ถึงยังไงแม้ว่าเห็ดจะมีโปรตีนสูง แต่การทานอาหารครบทุกหมูนั่นเป็นเรื่องจำเป็นต่อร่างกาย

จบแล้วคะ เรื่องของเห็ดไปฟังเพลงที่จะมาเล่าสาระเรื่องสัตว์กันดีกว่า ไปกันเลยคะ

เพลง
เพลงผีเสื้อ

เสียง

CD 1 track 20

เพลงผีเสื้อ

ผู้จัดรายการวิทยุฯ

เพลง ชีวิตเล็ก ๆ จบไปแล้วนะคะสำหรับเพลงชีวิตเล็ก ๆ ที่แต่งโดยพีคกี้ดีสิริ มีสมสืบ เห็นใหม่คะว่าชีวิตเล็ก ๆ ของมดก็มีความหมาย แม้ว่าจะเป็นสัตว์ตัวเล็ก ๆ แต่ถ้าไม่มี สัตว์เหล่านี้ธรรมชาติก็คงจะไม่สมบูรณ์มาเข้าเรื่องสาระความรู้ที่เกี่ยวกับเพลงนี้กันเลยนะคะ น้อง ๆ คงรู้จักผีเสื้อนะคะที่ปีกสวย ๆ บินไปมาตามท้องทุ่ง น้อง ๆ รู้ไหมว่าผีเสื้อ นอกจากจะเป็นแมลงที่สวยงามแล้ว ผีเสื้อยังมีบทบาทในธรรมชาติอีกด้วย เพราะผีเสื้อนั้น จะช่วยให้พืชในธรรมชาติผสมเกสร ซึ่งการดูดน้ำหวานในเกสรดอกไม้ของผีเสื้อนั้นจะทำให้ เกสรตัวผู้ผสมกับเกสรตัวเมีย เกิดการปฏิสนธิ ทำให้เกิดการสืบพันธุ์ของพันธุ์ไม้ต่าง ๆ ในธรรมชาติ ดังนั้นน้อง ๆ อย่าไปจับผีเสื้อมาเล่นเขี้ยวนะคะ นอกจากจะบาปแล้ว ยังเป็น เป็นการทำลายธรรมชาติด้วยนะคะ

มาถึงช่วงสุดท้ายของรายการกันแล้วนะคะ วันนี้พี่ขอพท์ต้องลา น้อง ๆ ไปก่อน แต่ก่อนจากกันวันนี้ อยากฝากให้น้อง ๆ อย่าลืมช่วยกันดูแล รักษา และปลูกต้นไม้ เพื่อให้โลกของเราร่มเย็นและสวยงามต่อไป สำหรับวันนี้สวัสดี ค่ะ

อย่างไรก็ตามเพื่อให้บทวิทยุฯ มีความละเอียดยิ่งขึ้น ผู้เขียนบทอาจเพิ่มคอลัมน์เวลา ถัดจาก คอลัมน์เสียงเพื่อระบุเวลาในแต่ละช่วงหรือแต่ละส่วน เช่น เพลงมีความยาว 3.25 นาที เสียงผู้จัดรายการ วิทยุฯ 2.5 นาที ฯลฯ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

รายการ
เรื่อง / ตอน
ความยาวรายการ
ออกอากาศทางสถานีวิทยุฯ
วัน
เวลา
ผู้เขียนบท

แหล่งเสียง

เสียง

ความยาว

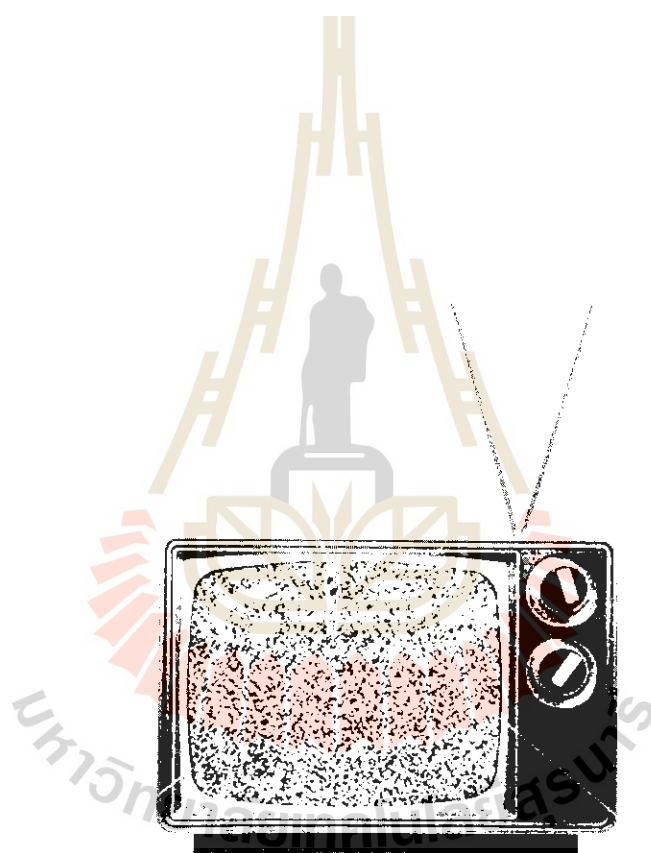
--	--	--

1.8 นำเสนอผู้สนับสนุนรายการ

ผู้สนับสนุนรายการ (sponsor) กล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่มีความสำคัญต่อรายการโดยเฉพาะรายการหรือสถานีวิทยุฯ ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการทางธุรกิจ ซึ่งผู้สนับสนุนรายการอาจเป็นองค์กรของรัฐ และธุรกิจเอกชน โดยนักจัดรายการวิทยุฯ อาจนำเสนอในรูปแบบของโครงการที่ประกอบด้วยหัวข้อดังนี้ ชื่อรายการ วัตถุประสงค์ของรายการ รูปแบบรายการ วันและเวลาที่ออกอากาศ ชื่อผู้ดำเนินรายการ งบประมาณในการสนับสนุน แผนการผลิตรายการ และการประเมินรายการ ฯลฯ ต่อผู้สนับสนุนรายการ

การเป็น ผู้ประกาศข่าวโทรทัศน์

การเป็นพู่ประกาศข่าวโทรทัศน์

ผู้ประกาศข่าวฯ ทำหน้าที่ในการนำเสนอข่าวสารต่าง ๆ ไปยังผู้ชมรายการ สำหรับสถานีวิทยุโทรทัศน์ที่เน้นข่าวสาร ผู้ประกาศข่าวฯ ยังเป็นตัวแทนหรือภาพลักษณ์ของสถานีวิทยุโทรทัศน์อีกด้วย ในสถานีวิทยุโทรทัศน์บางแห่ง (โดยเฉพาะสถานีวิทยุโทรทัศน์ในส่วนภูมิภาค) ผู้ประกาศข่าวทำหน้าที่ในการทำข่าวหรือเป็นผู้สื่อข่าว เขียนข่าว และตัดต่อเทปข่าวเองด้วย สถานีวิทยุโทรทัศน์ระดับชาติหรือขนาดใหญ่ ผู้ประกาศข่าวฯ บางคนทำหน้าที่เดียวคือ อ่านข่าว

พ.ศ. 2538 ผู้ประกาศข่าวของประเทศอังกฤษ ซึ่งประกาศข่าวในช่วงเที่ยง เย็นและช่วงเวลาทอง (prime-time) เกือบทั้งหมดมีประสบการณ์เป็นผู้สื่อข่าวหรือนักข่าว ในขณะที่ผู้บริหารสถานีวิทยุโทรทัศน์ก็มีนโยบายในการจ้างผู้ประกาศข่าวที่มีบทบาทในกระบวนการตัดสินใจในการบรรณาธิการข่าวด้วย ซึ่งผู้ประกาศข่าวที่ไม่มีประสบการณ์ด้านข่าวหรือเป็นผู้สื่อข่าวหรือนักข่าวกำลังจะหมดไป (Yorke, 1995: 227) ปრაกฏการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกาเช่นกัน

Yorke (1995: 227) ชี้ถึงประโยชน์ของผู้ประกาศที่เป็นผู้สื่อข่าวว่า ผู้ประกาศข่าวกลุ่มนี้จะใช้ประสบการณ์ที่ตนเองมีเป็นประโยชน์ต่อการอ่านข่าวและเมื่อต้องเข้าพื้นที่เพื่อรายงานข่าว รวมทั้งเสนอแนะปัญหาที่แท้จริงของข่าวต่อทีมบรรณาธิการ

แม้ว่าในบริบทของวิทยุโทรทัศน์ไทยในปัจจุบัน
ยังคงมีผู้ประกาศข่าวที่เป็นเพียงคนอ่านข่าวที่พิมพ์ข่าว
เขียนขึ้น โดยไม่ได้ทำข่าวและเขียนข่าวเอง แต่ก็มี
ผู้ประกาศข่าวที่เป็นผู้สื่อข่าวนำเสนอข่าวในช่วง
ข่าวภาคค่ำของสถานีบางแห่งให้เห็นแล้ว

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า การเป็นผู้ประกาศข่าว
โทรทัศน์นั้นขยายเส้นจำกัดจากการอาศัยรูปร่าง
หน้าตาที่สวยงามหรือหล่อเป็นหลักสำคัญเช่นในอดีต
ไปสู่เกณฑ์ใหม่ที่อาศัยความรู้ ทักษะและ
ประสบการณ์การสื่อข่าวหรือทำข่าวเป็นสำคัญ สำหรับ
นักจัดรายการวิทยุฯ ที่ผลิตรายการข่าวหรือเล่าข่าวนั้น
ต้องอาศัยความรู้ ทักษะและประสบการณ์ด้านงาน
ข่าวเช่นเดียวกัน ซึ่งจะอาศัย “เสียงดี” โดยลำพัง
คงไม่เพียงพอที่จะทำให้การนำเสนอรายการข่าวมี
ประสิทธิภาพ

White (1990: 97-100) อธิบายถึงคุณลักษณะพื้นฐานของผู้ประกาศข่าวฯ ดังนี้

- 1) เปล่งเสียงชัดเจน
- 2) รูปร่างหน้าตาที่ดึงดูดความสนใจได้ ไม่ต้องหล่อหรือสวยเหมือนดารานักแสดง แต่หากน้ำหนักมากหรืออ้วนมากเกินไปควรลดน้ำหนัก รวมทั้งผู้ประกาศข่าวฯ ควรดูแลเรื่องทรงผม การแต่งหน้าและเสื้อผ้าอันสะท้อนบุคลิกภาพด้วย
- 3) มีทักษะการอ่านและเขียน ในส่วนของการอ่านนั้น นอกจากผู้ประกาศข่าวฯ ควรมีทักษะในการอ่านหนังสือได้อย่างคล่องแคล่ว ไม่ช้าหรือเร็วเกินไปแล้ว ยังรวมถึงการหมั่นอ่านเรื่องราวต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีความรู้รอบด้าน ซึ่งจะช่วยในการเลือกประเด็นสำคัญในการนำเสนอจากเรื่องราวต่าง ๆ และเมื่อคราวต้องมีการสอบถามข้อมูลก็จะช่วยให้การตั้งคำถามเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก ส่วนทักษะการเขียนนั้น เป็นทักษะที่ควรฝึกฝนอยู่ตลอดเวลา
- 4) มีความสามารถในการทำงานภายใต้ภาวะกดดันของเวลา ผู้ประกาศข่าวฯ ควรมีความสามารถในการเขียนและพร้อมที่จะรายงานข่าวภายใต้เวลาอันจำกัดได้ ซึ่งมักจะพบอยู่บ่อย ๆ ในคราวที่ผู้ประกาศข่าวฯ ต้องรายงานข่าวและพร้อมนำเสนอด้วยเวลาของการเตรียมตัวเพียง 2 นาที
- 5) มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีสามารถเข้าได้กับทุก ๆ คนได้ เพราะผู้ประกาศข่าวฯ ต้องพูดคุยกับคนหลากหลายประเภทในสถานที่และสถานการณ์ต่าง ๆ
- 6) มีความแข็งแกร่ง ผู้ประกาศข่าวฯ ควรมีความสุขที่แข็งแรงและมีความอดทนไม่ย่อท้อ เพราะไม่สามารถคาดการณ์ได้ว่าในแต่ละวันจะมีอะไรเกิดขึ้นและจะเกิดขึ้นเวลาใด แต่มีความพร้อมตลอดเวลา
- 7) มีอารมณ์ดี
- 8) มีทัศนคติและแสดงออกถึงความสามารถในการทำงานอย่างสุดความสามารถภายใต้การควบคุมดูแลจากผู้ใหญ่หรือหัวหน้างานน้อยที่สุด
- 9) มีความอยากรู้อยากเห็นต่อเนื่องสม่ำเสมอ
- 10) มีความสามารถในการทำงานเป็นทีม เพื่อให้การทำงานของทุกฝ่ายเป็นไปด้วยความเรียบร้อย กล่าวคือสถานีสานสามารถออกอากาศข่าวนั้น ๆ ได้ ดังนั้นผู้ประกาศข่าวฯ ควรพร้อมที่จะช่วยเหลือเพื่อนร่วมงานทุกเมื่อ

Lewis (1974: 17-29) กล่าวถึงคุณสมบัติของผู้ประกาศข่าวฯ ไว้หลายประเด็น ซึ่งสอดคล้องกับ White ในประเด็นที่ 1, 2, 6, 7, และ 10 ในส่วนที่ต่าง มีดังนี้

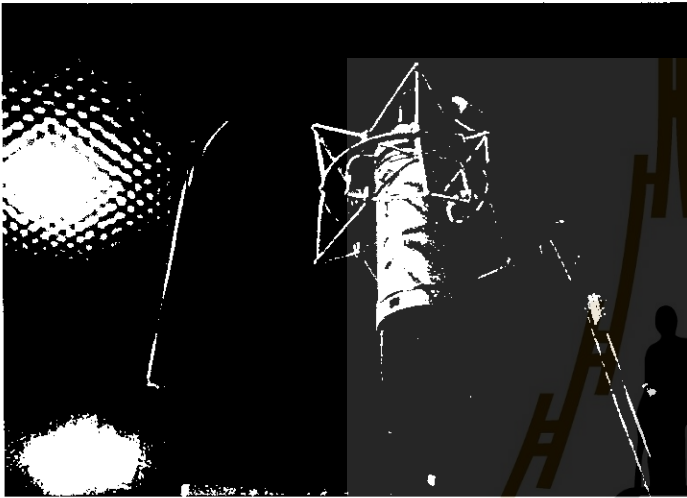
- 1) มีความรอบรู้และมีประสบการณ์ในชีวิต โดยไม่จำเป็นต้องเป็นความรู้ทางการศึกษาในระบบและไม่จำเป็นต้องมีประสบการณ์ในการทำงานด้านสื่อแพร่ภาพและกระจายเสียง
- 2) มีความสามารถในการจัดการกับปัญหาหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ อาทิ แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี โดยเฉพาะสามารถตีความข้อมูลและนำเสนอข่าวด่วนได้ทันที
- 3) มีความจริงใจ ซึ่งความจริงใจสะท้อนหรือรับรู้ได้จากสีหน้า น้ำเสียง และคำพูดหรือข้อความที่เลือกใช้ ดังนั้นผู้ประกาศข่าวฯ ต้องมีความจริงใจต่อวิชาชีพของตนและนำเสนอข่าวสารด้วยความจริงใจ
- 4) คิดไว และตอบสนองต่อสถานการณ์หรือวิกฤตการณ์ได้อย่างรวดเร็ว
- 5) รักษามาตรฐานความเป็นผู้ประกาศข่าวฯ มีอาชีพ
- 6) มีจินตนาการ กล่าวคือ เมื่ออยู่นั่งเก้าอี้ ผู้ประกาศข่าวฯ สามารถจินตนาการถึงบุคลิกลักษณะของผู้ชมได้
- 7) มีความกระตือรือร้น ด้วยการหามุมมองและวิธีการใหม่ ๆ ในงานที่ทำ ประเมินตนเองอย่างต่อเนื่อง สนใจต่อสิ่งต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลา ฯลฯ
- 8) อ่อนน้อมถ่อมตน ไม่หยิ่งยโส ลำพองใจ

นอกจากผู้ประกาศข่าวฯ ควรมียุโรปรางหน้าตาที่เป็นมิตร สุภาพ และเปล่งเสียงชัดเจนแล้ว ผู้ประกาศข่าวฯ ควรเป็นคนไม่หงุดหงิด และควรเป็นคนใจเย็น (Yorke, 1995: 226)

จากคุณลักษณะพื้นฐานข้างต้น เกือบทุกข้อ ยกเว้นในข้อที่เกี่ยวกับรูปร่างหน้าตาที่ดึงดูดความสนใจ เป็นมิตรและสุภาพเป็นคุณลักษณะพื้นฐานสำคัญสำหรับนักจัดรายการวิทยุฯ ได้เช่นกัน นอกจากนี้ นักจัดรายการวิทยุฯ และผู้ประกาศข่าวฯ ควรต้องมีคุณสมบัติต่าง ๆ ดังนี้

- 1) ต้องเชื่อมั่นในตนเอง คนที่ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง นอกจากจะสะท้อนออกมาจากบุคลิกลักษณะแล้ว ยังสามารถสะท้อนจากการเปล่งหรือออกเสียงด้วย ด้วยน้ำเสียงที่สะท้อนถึงความเชื่อมั่นในตนเองจะทำให้ผู้ฟังมีความเชื่อถือในตัวของผู้ประกาศข่าวฯ และนักจัดรายการวิทยุฯ
- 2) มีสติสัมปชัญญะและสามารถควบคุมอารมณ์และความรู้สึกของตนเองได้ การตระหนักรู้ตนเอง และสามารถควบคุมอารมณ์และความรู้สึกไม่ให้เกิดความหงุดหงิด เศร้าหมอง อันทำให้เสียงขุ่นมัว กระด้าง ทางเสียงห้วน ฯลฯ ไม่น่าฟัง

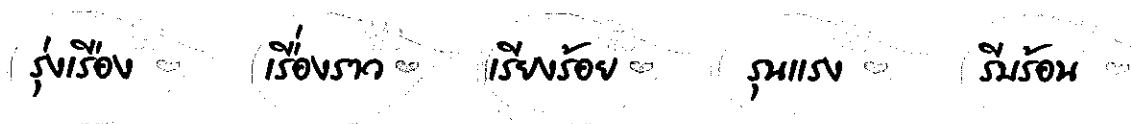

หลักการอ่านและพูด

การอ่านข่าวและการพูดนั้น มีข้อที่ผู้ประกาศข่าวฯ และนักจัดรายการวิทยุฯ ควรคำนึงถึง ดังนี้

- 1) อ่านหรือพูดถูกอักขรวิธี กล่าวคือ อ่านหรือพูดให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ การออกเสียงของภาษาไทย เช่น ปัก-เป้า จะหมายถึง ว่าวชนิดหนึ่ง แต่ ปัก-กะ-เป้า จะหมายถึงปลาชนิดหนึ่ง ฯลฯ ซึ่งอย่างน้อยผู้ประกาศข่าวฯ หรือนักจัดรายการวิทยุฯ ควรจะมี “อ่านอย่างไร และเขียนอย่างไร ฉบับราชบัณฑิตยสถาน” ซึ่งประมวลคำที่มักอ่านผิดและเขียนผิดไว้ในเล่มที่มีขนาดเล็กพกพาสะดวก
- 2) เปล่งเสียงที่เป็นโดยธรรมชาติ กล่าวคือ เป็นการเปล่งเสียงที่เป็นเสียงแท้ของผู้อ่านหรือผู้พูด โดยไม่ต้องบีบ เค้น หรือดัดเสียง
- 3) อ่านหรือพูดชัดเจน ทั้งการออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำที่มี ร ล กล้าได้อย่างชัดเจน เป็นธรรมชาติ คือ ออกเสียงตัว ร ต้องกระดกลิ้น แต่ต้องระวังไม่ให้มากเกินไป

สำหรับตัว ล และ ฟ ไม่ต้องกระดกลิ้น

ส่วนคำที่มีพยัญชนะอื่นควบกับตัว ร ล ต้องออกเสียงกล้ำเป็นสระเดียวกัน
ตามหลักอักษรควบแท้ ในภาษาไทย

คำ	อ่านว่า	อ่านผิดเป็น
กลางเม้น	กลาง-เม้น	กวางเม้น
ข่าวคราว	ข่าว-คราว	ข่าวตาก
ขาดแคลน	ขาด-แคลน	ขาดแทน
คลังกลาง	คลัง-กลาง	ตั้งวาง
ตั้งคราว	ตั้ง-คราว	ตั้งตาก
เมืองนแม่ลง	เมืองน-แม่ลง	เมืองนแม่ลง
พลัดพราก	พลัด-พราก	พัดพาก

(อักษรควบไม่แท้ ซึ่งอ่านออกเสียงเฉพาะอักษรตัวหน้า หรือออกเสียงกลายเป็นตัวอื่น
เช่น จริง ทรง ทราบ ทราบ สรง ไชร์)

รวมทั้งอ่านหรือพูดชุดถ้อยชุดคำ ไม่รวบคำควบความ ดังตัวอย่างคำที่นิยมอ่านรวบคำ

คำ	อ่านว่า	อ่านผิดเป็น
มหาวิทยาลัย	มะ-นา-วิ-ทะ-ชา-ลัย	นมา-ไล
รัฐศาสตร์	รัต-กะ-ศาสตร์	รัต-ศาสตร์
นกรรรม	มะ-นะ-กำ	นมะ-กำ
วิทยุ	วิด-ทะ-ยุ	วิด-ยุ
ทมิฬโลก	พิต-สะ-หุ-โลก	พิต-โลก
จิตวิทยา	จิต-ตะ-วิด-ทะ-ชา	จิต-วิด-ชา
ผลกระทบ	แพ-กะ-ทม	แพ-ทม

4) อ่านหรือพูดได้ตรงตามคำ
ไม่เพี้ยนพยัญชนะ เช่น

คำ
ความ
ไฟฟ้า

อ่านผิดเพี้ยน
ฟาม
ไตคตคว้า

อ่านหรือออกเสียง
แบบภาษาอังกฤษ เช่น

พยัญชนะ:
ท
ส
ฉ
ช

ออกเสียงผิดเพี้ยน
ตวามระน่ว่าง ท กัม ๕
Th (θ)
Sh (ʃ)

ไม่เพี้ยนสระ เช่น

คำ
แจจ
จัก
กำลังทั้ง

ออกเสียงผิดเพี้ยน
แจจ
ก่า
กะลั้งทั้ง

รวมทั้งไม่เพี้ยน
วรรณยุกต์ เช่น

คำ
ได้
มาก
ระมັกพะมัน

ออกเสียงผิดเพี้ยน
ด้าจ
ม้าก
ระมັกพะมัน

- 5) เน้นคำเน้นความที่อ่านหรือพูดอย่างเหมาะสม โดยเฉพาะคำหรือความที่ต้องการเน้นความหมายพิเศษ

การออกกำลังกาย เกิดขึ้นได้หลายลักษณะ ทั้งจากการเล่นกีฬาชนิดต่าง ๆ ตลอดจนการทำกิจกรรมอื่น ๆ ที่มีการเคลื่อนไหวของร่างกายส่วนต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่า การออกกำลังกายเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เรามีสุขภาพดี แต่ในขณะที่ออกกำลังกายหากท่านพบอาการผิดปกติ เช่น หัวใจเต้นผิดปกติ ตามัว และเวียนศีรษะควรหยุดออกกำลังกายทันที

การออกกำลังกาย เกิดขึ้นได้หลายลักษณะ ทั้งจากการเล่นกีฬาชนิดต่าง ๆ ตลอดจนการทำกิจกรรมอื่น ๆ ที่มีการเคลื่อนไหวของร่างกายส่วนต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่า การออกกำลังกายเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เรามีสุขภาพดี แต่ในขณะที่ออกกำลังกายหากท่านพบอาการผิดปกติ เช่น หัวใจเต้นผิดปกติ ตามัว และเวียนศีรษะควรหยุดออกกำลังกายทันที

ในการอ่านหรือพูด หากมีคำที่ไม่คุ้นเคย หรือไม่มั่นใจว่าจะอ่านหรือพูดถูกต้องตามหลักภาษาหรือไม่ ควรเปิดพจนานุกรมค้นหาคำอ่านที่ถูกต้องก่อนอ่านหรือพูดออกอากาศ ในกรณีที่ เป็นชื่อเฉพาะของบุคคลหรือสถานที่ ควรตรวจสอบคำอ่านให้ถูกต้องจากผู้รู้ อาทิ อัมเภาจักรราช อ่านว่า จัก-กะ-หรวด ไม่ใช่ จัก-กะ-ราด

นอกจากนี้ในการอ่านข่าวยังมีหลักการเพิ่มเติม ดังนี้

1) ทำความเข้าใจเนื้อเรื่องข่าว โดยการอ่านอย่างพินิจพิเคราะห์ โดยเฉพาะกรณีที่ผู้ประกาศมิได้เขียนหรือพิมพ์ข่าวเอง และหากไม่เข้าใจเนื้อเรื่องข่าวควรถามผู้เขียนข่าว หรือผู้รู้

2) ควรอ่านข่าวก่อนออกอากาศจริงอย่างน้อย 1 ครั้งหรือกว่านั้น ทั้งนี้เพื่อป้องกันการอ่านผิด และอาจใช้โอกาสนี้ในการแบ่งวรรคตอน เพื่อให้การอ่านราบรื่น ไม่ติดขัด รวมทั้งเพื่อเลือกหาจุดเน้นของการอ่าน

3) หากผู้ประกาศข่าวอ่านคำหรือความในข่าวผิด ในขณะที่อ่านออกอากาศ ควรขอภัยด้วยการกล่าว “ขอภัยค่ะ/ครับ” แล้วเริ่มต้นอ่านคำ ความ หรือประโยคให้ได้ใจความใหม่อีกครั้งด้วยน้ำเสียงเดิม (ไม่อ่านด้วยน้ำเสียงกังวล) ผู้ประกาศข่าวไม่ควรกล่าวขอโทษ และพยายามอธิบายเหตุของการอ่านผิด เช่น “ต้องขอโทษจริง ๆ นะครับ ที่อ่านผิด พอดีผมอ่านสลับบรรทัด...” ฯลฯ

4) หากผู้ประกาศข่าวอ่านคำหรือความในข่าวผิด โดยมาทราบภายหลังจากการอ่านข่าวเสร็จสิ้นไปแล้ว ผู้ประกาศไม่จำเป็นต้องอ่านคำหรือความที่ผิดใหม่อีกครั้งเพื่อบอกจุดแก้ไข ตัวอย่างการอ่านชื่อหรือนามสกุลผิด ซึ่งอาจแก้ไขปัญหานี้ด้วยการประกาศว่า “จากข่าวที่ได้รายงานก่อนหน้านี้ นั้น ผู้สื่อข่าวหรือบรรณาธิการข่าว (แล้วแต่กรณี) ขอแก้ไขว่า พยานคือ นายกอง ขอคอ เป็นผู้ชี้แจงในศาล”

5) หากการอ่านข่าวมีผู้ประกาศข่าวฯ มากกว่า 1 คน หรือมีผู้ประกาศข่าวร่วม (co-anchors) ผู้ประกาศข่าวฯ ควรมีการพูดคุยกันเพื่อเตรียมคำพูดเพื่อเชื่อมโยงการอ่านข่าวระหว่างผู้ประกาศข่าวฯ

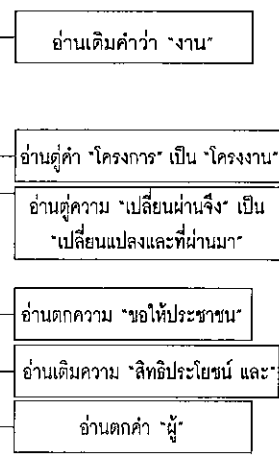
6) การอ่านข่าวนั้น ผู้ประกาศข่าวต้องระมัดระวังเรื่องการอ่านข่าว โดยไม่ตู่คำ ตู่ความหรือตก เต็มคำหรือความ เพราะจะทำให้ความหมายผิดเพี้ยนได้ ดังตัวอย่าง

ข่าว นายยงยุทธ ดิยะไพรัช โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ได้ชี้แจงกรณีที่มีผู้ออกมาคัดค้านโครงการประกันสุขภาพว่า โครงการดังกล่าวอยู่ในระหว่างการเปลี่ยนผ่านจึงยังมีอะไรที่ต้องแก้ไขอยู่บ้าง โดยรัฐบาลก็กำลังดำเนินการอยู่ โดยเฉพาะเรื่องงบประมาณ รัฐบาลได้พยายามจัดสรรให้เหมาะสม ดังนั้นจึงต้องใช้เวลาบ้าง ทั้งนี้ขอให้ประชาชนไม่ต้องเป็นห่วง รัฐบาลจะรักษาผลประโยชน์ของประชาชนให้มากที่สุด และจะทำความเข้าใจกับผู้ที่เกี่ยวข้องอยู่ในขณะนี้

อ่านดู ตก และเติมคำหรือความเป็น

ข่าว นายยงยุทธ ดิยะไพรัช โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ได้ชี้แจงกรณีที่มีผู้ออกมาคัดค้านโครงการประกันสุขภาพว่า โครงการดังกล่าว อยู่ในระหว่างการเปลี่ยนแปลงและที่ผ่านมายังมีอะไรที่ต้องแก้ไขอยู่บ้าง โดยรัฐบาลก็กำลังดำเนินการอยู่ โดยเฉพาะเรื่องงบประมาณ รัฐบาลได้พยายามจัดสรรให้เหมาะสม ดังนั้นจึงต้องใช้เวลาบ้าง ทั้งนี้ ไม่ต้องเป็นห่วง รัฐบาลจะรักษา สิทธิประโยชน์ และผลประโยชน์ของประชาชนให้มากที่สุด และจะทำความเข้าใจกับผู้ที่เกี่ยวข้องอยู่ในขณะนี้

- 6) อ่านอย่างถูกวรรคตอน ตรงตามความหมาย และสอดคล้องกับจังหวะการสูดลมหายใจเข้า และการระบายลมหายใจออกของตัวเอง

การแยกคำทำให้เกิดความ	การแยกคำที่ถูกต้อง
ผู้ว่าราชการจังหวัดกล่าว / ต่อว่า ...	ผู้ว่าราชการจังหวัดกล่าวต่อว่า ...
กล่าวภายหลังที่ผู้นำติมอร์ตะวันออกเข้า / พบว่า...	กล่าวภายหลังที่ผู้นำติมอร์ตะวันออกเข้าพบว่า...
เสด็จพระราชดำเนินเททองหล่อ / พระประธาน...	เสด็จพระราชดำเนินเททองหล่อพระประธาน...

ในการอ่านคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ ผู้ประกาศข่าวควรเว้นวรรค หรือหยุดชั่วขณะ (pause) ก่อนและหลังคำกล่าวนั้น เพื่อช่วยแยกระหว่างข่าวที่เขียนขึ้นกับคำกล่าวที่อ้างอิงหรือที่ ผู้ให้สัมภาษณ์พูด อันทำให้ผู้ฟัง/ชมทราบว่าเป็นคำพูดโดยตรงของผู้ให้สัมภาษณ์หรือผู้พูดที่ไม่มีการเขียนขึ้นใหม่แต่อย่างใด เช่น นายกรัฐมนตรีกล่าวหลังจากเยือนจีนว่า / "ความสัมพันธ์ระหว่างไทยและประเทศจีนยังคงมีความแน่นแฟ้น" / ต่อประเด็นที่พรรคฝ่ายค้านไม่เห็นด้วยกับการซื้อเครื่องบินของรัฐบาล...

- 7) ควรเลือกใช้น้ำเสียง (tone) เช่น จริงจัง ธรรมดาอย่างเป็นทางการ และไม่เป็นทางการ เป็นต้น ให้สอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของตนเองและประเภทของข่าว แต่ไม่ควรเลือกใช้เสียงต่ำ เพื่อแสดงอำนาจเหนือผู้ฟัง/ผู้ชม
- 8) หากเกิดปัญหาทางเทคนิค อาทิ สถานีไม่สามารถเชื่อมสัญญาณจากผู้สื่อข่าวภาคสนามได้ ผู้ประกาศข่าวฯ ควรแก้ไขปัญหาด้วยการแจ้งให้ผู้ชมได้ทราบถึงเหตุขัดข้อง เช่น เราขอภัยที่สัญญาณขาดหาย เมื่อสัญญาณเป็นปกติ เราจะตัดเข้าสู่ข่าวนั้นอีกครั้ง หรือ เราขอภัยกับปัญหาสัญญาณระหว่างสถานีกับรถถ่ายทอดสด... ฯลฯ

ในส่วน of นักจัดรายการวิทยุฯ มีหลักการเพิ่มเติม ดังนี้

- 1) เลือกใช้คำหรือความให้ผู้ฟังสามารถจินตนาการตามได้ เช่น อุปมาอุปไมย ฯลฯ รวมทั้งภาษาแบบสนทนา หรือพูดคุยเป็นกันเอง ในรูปประโยคที่สั้น ๆ ง่าย ๆ ชัดเจน และเข้าใจได้ทันที
- 2) มีลีลาการพูด น่าเสียงที่เป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง ในการจัดรายการนักจัดรายการวิทยุฯ ไม่ควรลอกแบบการพูดของนักจัดรายการวิทยุฯ คนอื่น แต่ควรค้นหา และพัฒนาเอกลักษณ์ของตนเอง
- 3) หลีกเลี่ยงการใช้คำฟุ่มเฟือยไม่มีความหมาย โดยเฉพาะคำหรือความที่ทำให้ผู้ฟังเกิดความเบื่อหน่ายได้ เช่น การใช้คำว่า “แบบว่า” “เป็นอะไรที่” หรือ “เอาเป็นว่า” บ่อย ๆ ครั้งในประโยค หรือระหว่างประโยค รวมทั้งการใช้คำว่า “นะครับ” หรือ “นะคะ” ทำยทุกประโยคด้วยเกรงว่าจะเป็นการพูดไม่สุภาพ แต่ทำให้ผู้ฟังรำคาญได้
- 4) หลีกเลี่ยงคำพูดที่แสดงถึงการอวดรู้ และดูถูกผู้ฟัง อาทิ การใช้ประโยคคำถามว่า “คุณคิดบ้างไหมว่า เราสามารถประหยัดพลังงานได้”
- 5) ไม่ควรพูดเรื่องส่วนตัวของตนเอง หรือพูดคุยหยอกล้อกับผู้ฟังคนหนึ่งคนใดเป็นการเฉพาะในรายการ นักจัดรายการวิทยุฯ ควรตระหนักว่า สื่อวิทยุกระจายเสียงเป็นสื่อสาธารณะมิใช่สื่อที่ใช้สำหรับติดต่อสื่อสารเรื่องส่วนตัวเฉพาะบุคคล
- 6) ควรพูดให้มีท่วงทำนองน่าสนใจ ไม่พูดด้วยระดับเสียงเดียว (monotone) ตลอด แต่ควรพูดด้วยท่วงทำนองอย่างเหมาะสมและเป็นธรรมชาติ โดยอาจเลือกใช้เสียงดังเมื่อต้องการเน้นคำหรือความสำคัญ และใช้เสียงค่อยหรือเบาลงที่คำหรือความที่ไม่สำคัญ
- 7) ควรหลีกเลี่ยงการพูด เอ้อ...อ้า... หรือคำอื่น ๆ ที่ไม่มีความหมายใด ๆ และสะท้อนถึงความไม่พร้อมหรือประหม่า อันทำให้ผู้ฟังเกิดความรำคาญ
- 8) ควรหลีกเลี่ยงการหัวเราะเพื่อสร้างบรรยากาศความสดใสในรายการกับเรื่องที่ไม่น่าขำ หรือผู้ฟังไม่ได้ขำด้วย

ในส่วนของผู้ประกาศข่าวฯ มีหลักการเกี่ยวกับการอ่านข่าวจากเครื่องแสดงบทผ่านจอ (prompter) ที่ติดอยู่กับกล้องซึ่งตั้งอยู่ห่างจากที่นั่งอ่านข่าวพอสมควร ดังนี้ หากสถานีวิทยุโทรทัศน์มีเครื่องแสดงบทผ่านจอชนิดที่ให้ผู้ประกาศข่าวฯ ควบคุมความเร็วของการไหลเลื่อนได้ด้วยตัวเอง ผู้ประกาศข่าวฯ สามารถควบคุมความเร็วตามจังหวะการอ่านของตนเองได้ซึ่งมักไม่มีปัญหาต่อการอ่านข่าวแต่ประการใด แต่หากสถานีวิทยุโทรทัศน์มีเครื่องแสดงบทผ่านจอที่ต้องอาศัยผู้ควบคุมความเร็วของการแสดงบทผู้ประกาศข่าวฯ ต้องพูดคุยกับผู้ควบคุมเครื่องฯ เพื่อให้เข้าใจลักษณะการอ่าน (style) และความเร็วในการอ่านข่าวที่ต้องการ แต่ไม่ว่าจะเป็นเครื่องแสดงบทผ่านจอชนิดใด ผู้ประกาศข่าวฯ ควรเลือกขนาดของตัวอักษรที่แสดงที่สามารถอ่านได้สะดวกและชัดเจน กล่าวคือ ตัวอักษรไม่เล็กหรือใหญ่มากเกินไป

หลักการปฏิบัติ สำหรับนักจัดรายการวิทยุฯ และผู้ประกาศข่าวฯ

4.1 หลักการปฏิบัติตัวเมื่ออยู่หน้าไมโครโฟนและหน้ากล้อง

เฉลิมศรี ทุนเจริญ (2534, 480-481) ได้สรุปหลักการปฏิบัติตัวเมื่ออยู่หน้าไมโครโฟน ซึ่งแม้จะเน้นสำหรับนักจัดรายการวิทยุฯ แต่หลายประเด็นสามารถปรับใช้ได้กับการประกาศข่าวโทรทัศน์ด้วย ดังนี้

- 1) อยู่ในท่าสบาย ๆ ไม่แข็งเกร็ง เคร่งเครียด ควบคุมลมหายใจให้ปกติ และผ่อนคลาย
- 2) อวัยวะทุกส่วนที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงพูดต้องอยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้ได้ทันที ตั้งแต่ห้อง ปอด หลอดลม ลำคอ ขากรรไกร ลิ้นไก่ เพดาน ลิ้น เหงือก ฟัน ริมฝีปาก รวมทั้งจมูกซึ่งเป็นอวัยวะสำคัญในการออกเสียง
- 3) ทดสอบความพร้อมของไมโครโฟนว่าอยู่ในสภาพที่พร้อมจะทำงานคือเปิดอยู่หรือไม่การทดสอบเช่นนี้ไม่สมควรอย่างยิ่งที่จะใช้มือหรือนิ้วเคาะลงบนไมโครโฟน เพราะแรงเคาะเช่นนั้นอาจจะไปทำความกระทบกระเทือนจนถึงทำลายเครื่องภายในซึ่งมีสายโยงใยอันละเอียดอ่อนที่ประกอบเป็นไมโครโฟนนั้นได้

การทดสอบที่ดี คือการใช้เสียง จะเป็นเสียงอ่าน เสียงพูด หรือตบมือ ตีตบนิ้วอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ คือเพียงแต่ให้เสียงเข้าไป

- 4) ตั้งระดับเสียงล่วงหน้า โดยการพูดหรืออ่านบทที่ท่านกำลังจะอ่าน หรือพูดจริง ๆ นั้นเอง สักสองสามประโยค ด้วยระดับเสียงที่จะใช้พูดจริง ๆ เพื่อเจ้าหน้าที่เทคนิคที่ควบคุมเสียงจะได้ตั้งเกณฑ์ที่เครื่องบังคับเสียงได้ถูกต้อง หรืออย่างน้อยก็ใกล้เคียงมากที่สุด
- 5) เตรียมจิตใจและความรู้สึกโดยนึกว่าไมโครโฟนนั้นคือเพื่อน มิใช่เพียงเครื่องมือที่ไม่มีชีวิตจิตใจ สมมติว่าหน้าของเพื่อนที่ใกล้ชิดสนิทสนมอยู่ที่ไมโครโฟนคอยฟังการพูดของคุณอยู่ และนำหลักการให้เสียงเป็นกันเองจากประโยค *Talk to a friend* มาใช้โดยอนุโลมคือ

Talk	พูดคุยอย่างเป็นธรรมชาติเหมือนที่ทำอยู่อย่างปกติ
To	นึกว่าพูดกับผู้ฟังโดยตรง ไม่ใช่พูดกับเครื่องมือคือไมโครโฟน
A	ผู้ที่กำลังฟังอยู่มีเพียงคนเดียวเท่านั้น ไม่ใช่คนจำนวนมาก
Friend	ผู้ที่กำลังฟังอยู่นั้นคือเพื่อนที่คุ้นเคย

แล้วปรับอารมณ์ให้ร่าเริง ใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส น้ำเสียงที่พูดออกไปจึงจะรื่นหูและมีชีวิตชีวาชวนผู้ฟังให้เห็นรอยยิ้ม เห็นความร่าเริงแจ่มใส และติดตามฟังรายการต่อไปอย่างเพลิดเพลิน

- 6) ต้องระมัดระวังเสียงที่ก่อความรำคาญแก่ผู้ฟัง คือ เสียงสอดแทรกต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในขณะที่พูดหรืออ่าน เสียงสอดแทรกที่ไปก่อความรำคาญให้ผู้ฟังนั้นมีทั้งที่เกิดจากตัวผู้ประกาศและดำเนินรายการเองทั้งเกิดจากภายนอก คือ

- 6.1) เสียงสอดแทรกที่เกิดจากตัวเอง เช่น
- เสียงลมหายใจ หรือถอนหายใจเพื่อเอาลมเข้าเอือกฮาก
  - เสียงจ๊อกแจ๊กในช่องปาก (เกิดจากสาเหตุต่าง ๆ เช่น น้ำลาย ฟันปลอม เป็นต้น)
  - เสียงลมพ่นออกมาจากการออกเสียงอักษรบางตัว เช่น ฉ ช ซ เป็นต้น
- 6.2) เสียงที่เกิดขึ้นนอกร่างกาย เช่น
- เสียงพลิกกระดาษ
  - เสียงเก้าอี้ ปากกา ดินสอ หรือเครื่องประดับต่าง ๆ

เสียงสอดแทรกนี้บางทีเราคิดว่าเล็กน้อยไม่น่าจะเป็นอะไร แต่ไมโครโฟนจะเก็บเสียงและส่งออกอากาศไปได้ไกล และดังเกินกว่าที่เราคิดมาก

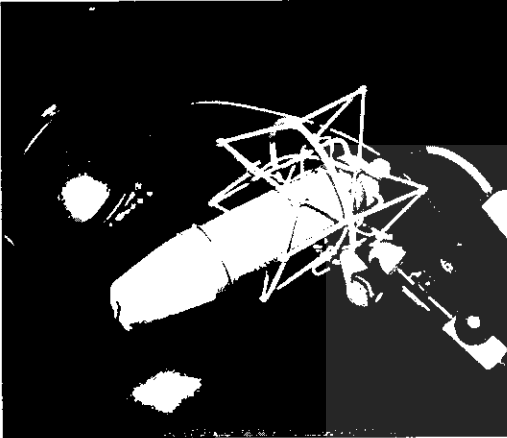
- 7) ขณะกำลังพูดหรืออ่านออกอากาศเบื้องหน้าไมโครโฟน ผู้ประกาศและผู้ดำเนินรายการต้องระมัดระวังการพลาดพลั้งที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ การพลั้งปากออกไปโดยไม่ตั้งใจอย่างที่เราเรียกว่า Freudian slips ที่ผู้แปลเป็นคำภาษาไทย ได้กะทัดรัดว่าอาการ "ลื่นลื่น" มาจากหลักจิตวิทยาที่ว่าคนเรานั้นโดยปกติจะมีจิตสำนึกคุมจิตใต้สำนึกอยู่ และเมื่อใดที่จิตสำนึกคุมไม่ได้ก็จะเกิดอาการลื่นลื่นขึ้นมาได้ง่าย ๆ อาการลื่นลื่น หรือการพลั้งปากออกไปโดยไม่ตั้งใจที่ควรระมัดระวังอย่างยิ่งในการทำหน้าที่ผู้ประกาศหรือผู้ดำเนินรายการ คือการพลั้งออกมาเป็นคำหยาบหรือคำฉวน จึงมีคำเตือนว่าผู้ที่ทำหน้าที่ผู้ประกาศและผู้ดำเนินรายการที่ดีต้องไม่เป็นคนชอบพูดคำหยาบ หรือชอบเล่นคำฉวน และต้องควบคุมสติอยู่เสมอ

นอกจากหลักการปฏิบัติตัวเมื่ออยู่หน้าไมโครโฟนดังกล่าว ยังมีหลักปฏิบัติสำหรับนักจัดรายการวิทยุฯ เมื่ออยู่หน้าไมโครโฟน และผู้ประกาศข่าวโทรทัศน์เมื่ออยู่หน้ากล้อง ดังนี้

4.1.1 หลักปฏิบัติสำหรับนักจัดรายการวิทยุฯ

1) เมื่ออยู่หน้าไมโครโฟน นักจัดรายการวิทยุฯ อาจใช้สีหน้า มือ และท่าทางเช่นเดียวกับการพูดปกติในชีวิตประจำวันของตนเอง ซึ่งจะทำให้น้ำเสียงมีความเป็นกันเอง อีกทั้งยังช่วยลดอาการเคร่งเครียดได้อีกด้วย นอกจากนี้การยิ้มขณะพูดหรือขณะจัดรายการ แม้ผู้ฟังจะไม่เห็นหน้า แต่ผู้ฟังจะสามารถรับรู้ได้จากน้ำเสียงที่แจ่มใสของนักจัดรายการวิทยุฯ

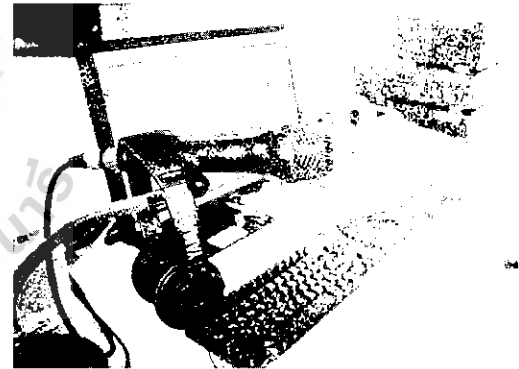

2) ในการอยู่หน้าไมโครโฟน นักจัดรายการวิทยุฯ ควรอยู่ห่างไมโครโฟนพอประมาณ หรืออย่างน้อย 1 ฝ่ามือ หากเสียงเบาควรเพิ่มระดับเสียงที่เครื่องควบคุมเสียง เพื่อป้องกันการเกิดเสียงรบกวนขณะจัดรายการ อาทิ เสียงของลมหายใจ หรือเสียงของลมที่ผ่านออกจากช่องปากแล้วทำให้การออกเสียงพยัญชนะบางตัวไม่ชัดเจน เช่น พ ในคำว่า “เพื่อน” “พยายาม” หรือ “พร้อม” ค ในคำว่า “ความ” “ครู” ฯลฯ การอยู่ห่างไมโครโฟนมากเกินไปจะทำให้เสียงเบา และอาจก้อง ซึ่งจะทำให้ผู้ฟังได้ยินไม่ชัดเจน และอาจรู้สึกถึงความห่างไกลกันระหว่างนักจัดรายการวิทยุฯ และผู้ฟัง

3) เสียงที่อาจทำให้ผู้ฟังเกิดความรำคาญได้ คือ เสียงของการเคลื่อนย้ายไมโครโฟน ดังนั้นก่อนดำเนินรายการนักจัดรายการวิทยุฯ ควรปรับไมโครโฟนให้อยู่ในตำแหน่งที่สะดวกสำหรับการพูด และหากต้องการปรับตำแหน่งระหว่างดำเนินรายการควรปิดไมโครโฟนก่อนทำการเคลื่อนย้าย

- 4) ในขณะที่ไมโครโฟนเปิด นักจัดรายการควรเคลื่อนไหวอย่างระมัดระวัง ทั้งนี้เพราะไมโครโฟนที่ใช้ในห้องส่งมีความไวต่อเสียงสูง
- 5) นักจัดรายการวิทยุ อาจเลือกที่จะสวมหูฟัง (headphone) ในขณะจัดรายการหรือประกาศข่าวเพื่อให้ได้ยินเสียงของตนเองที่ออกอากาศหรือบันทึก นักจัดรายการบางคนอาจเลือกที่จะฟังเสียงผ่านหูฟังข้างเดียว โดยให้เหตุผลว่า จะได้ฟังเสียงที่แท้จริงไม่ผ่านเครื่องเสียงใด ๆ ทั้งนี้วิธีการใช้หูฟังขึ้นอยู่กับความถนัดและความชอบของนักจัดรายการวิทยุแต่ละบุคคล
- 6) นักจัดรายการวิทยุ ควรสังเกตสัญญาณไฟจากกล่องไฟที่มักมีคำว่า "ON AIR" ติดอยู่บนผนังและหรือหน้าห้องออกอากาศรายการซึ่งเตือนว่าไมโครโฟนเปิดออกอากาศอยู่หรือไม่

4.1.2 หลักปฏิบัติสำหรับผู้ประกาศข่าวโทรทัศน์

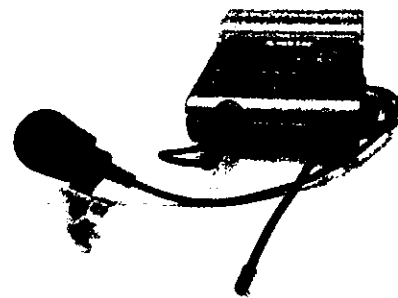
- 1) การแต่งกายของผู้ประกาศข่าวฯ เมื่ออยู่นักกล้อง ควรมีความเหมาะสม กล่าวคือ ควรมีสี สดสวย และรูปแบบที่เหมาะสมกับกาลและยุคสมัยหรือนโยบายสถานี เช่น เมื่อสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์สิ้นพระชนม์ สถานีวิทยุโทรทัศน์ทุกแห่งสวมชุดดำเพื่อไว้อาลัยตามประเพณี หรือนโยบายสถานีต้องการสร้างภาพลักษณ์ของความเป็นสถานีที่ทันสมัย เสื้อผ้าและเครื่องประดับ อาทิ ต่างหูของผู้ประกาศข่าวฯ หญิง ก็ต้องดูทันสมัย มีรสนิยมดี

นอกจากนี้ หากสถานีวิทยุโทรทัศน์มีการซ้อนภาพหรือกราฟิกด้วยเทคนิค Bluescreen หรือ Chromakey ผู้ประกาศข่าวฯ ควรหลีกเลี่ยงเสื้อผ้าสีน้ำเงินหรือสีเขียว เพราะเสื้อผ้าสีน้ำเงินหรือเขียวของผู้ประกาศข่าวฯ จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสีพื้นหรือฉากหลัง (background) ภาพหรือกราฟิก ทั้งนี้จะเป็นเสื้อผ้าสีน้ำเงินหรือสีเขียวนั้นขึ้นอยู่กับสีพื้นหรือฉากหลังที่สถานีใช้ ซึ่งหากสถานีใช้ฉากหลังสีน้ำเงิน ผู้ประกาศข่าวฯ ควรหลีกเลี่ยงเสื้อผ้าที่มีสีน้ำเงิน

- 2) ขณะที่อยู่หน้ากล้อง นอกจากจะอยู่ในท่าสบาย ๆ ไม่แข็งเกร็งแล้ว ผู้ประกาศข่าวฯ ยังควรมีสีหน้ามั่นใจและมีความน่าเชื่อถือ ใบหน้าและสายตาที่เป็นมิตร พร้อมกับนั่งตัวตรงไม่พึงพนักเก้าอี้หรือเอียงลำตัวไปด้านใดด้านหนึ่งมากเกินไป
- 3) ในระหว่างการอ่านข่าวออกอากาศ ผู้ประกาศข่าวฯ ไม่ควรก้มหน้าก้มตาอ่านข่าวเพียงอย่างเดียว แต่ควรสังเกตภาพข่าวที่กำลังออกอากาศผ่านจอภาพ (monitor) เพื่อเตรียมพร้อมในการนำเสนอข่าว หากเกิดปัญหาทางด้านเทคนิค เช่น ไม่ปรากฏภาพข่าว ฯลฯ

- 4) ผู้ประกาศข่าวฯ ควรมองที่กล้อง โดยเฉพาะที่เลนส์ของกล้อง เพราะเป็นจุดที่ผู้ชมจะสามารถรับรู้ได้ว่า ผู้ประกาศข่าวฯ กำลังมองและความสนใจเขา บริเวณด้านบนของกล้องจะมีสัญญาณไฟบอกให้รู้ถึงสถานะภาพของภาพและเสียง ซึ่งหากไฟเปิด (ON) อยู่หมายถึง ภาพและหรือเสียงของผู้ประกาศข่าวฯ กำลังออกอากาศ หากปิด (OFF) หมายถึง สัญญาณภาพและหรือเสียงอยู่ที่ เทปข่าวลงเสียงหรือโฆษณากำลังออกอากาศ ฯลฯ
- 5) ไมโครโฟนขนาดเล็กสำหรับผู้ประกาศข่าวฯ ควรอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกล่าวคือ สามารถรับสัญญาณเสียงได้อย่างชัดเจน และดูเรียบร้อย

4.1.3 หลักปฏิบัติสำหรับนักจัดรายการวิทยุฯ และผู้ประกาศข่าวโทรทัศน์

- 1) คุณสมบัติของสุภาพชน ประการหนึ่งคือ การใช้วาจาสุภาพ ดังนั้นนักจัดรายการวิทยุฯ และผู้ประกาศข่าวฯ ควรมีคุณสมบัติดังกล่าว โดยเฉพาะขณะอยู่หน้าไมโครโฟนไม่ว่าจะกำลังดำเนินรายการสด (ดำเนินรายการพร้อมออกอากาศทันที) หรือรายการเทป (รายการที่บันทึกไว้ ออกอากาศในเวลาหรือวันอื่น) เพราะเคยเกิดเหตุการณ์ที่นักจัดรายการวิทยุฯ หรือผู้ประกาศข่าวฯ ไม่รู้ตัวและพูดคำหยาบ ในขณะที่ไมโครโฟนกำลังเปิด และออกอากาศสร้างความเสียหายแก่ตัวเอง และสถานีวิทยุฯ มาแล้ว
- 2) ควรปรับเก้าอี้ให้นั่งสบาย ๆ โดยเฉพาะผู้ประกาศข่าวฯ นั้นควรคำนึงถึงความสะดวกในการจับและวางกระดาษข่าวด้วย
- 3) ในการดำเนินรายการที่เปิดให้มีการโทรศัพท์เข้าร่วมในรายการ นั้น นักจัดรายการวิทยุฯ และผู้ประกาศข่าวฯ ต้องมีไหวพริบ ตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา และพร้อมแก้ไขเฉพาะได้ทุกเมื่อ โดยทั่วไปสถานีวิทยุฯ มักมีระบบถ่วงเวลาอิเล็กทรอนิกส์ (electronic delay system) ซึ่งเป็นระบบที่ถ่วงเวลาในการออกอากาศประมาณ 10 วินาที ทำให้นักจัดรายการวิทยุฯ หรือผู้ประกาศข่าวฯ มีเวลาในการตัดสินใจหากพบปัญหาจากคำพูดหรือเนื้อหาของผู้โทรศัพท์เข้ามาในรายการ ซึ่งนักจัดรายการวิทยุฯ และผู้ประกาศข่าวฯ ต้องตัดสินใจได้อย่างทันท่วงทีในการตัดสินใจและพูดเชื่อมต่อยุทธการหรือแทรกด้วยจึงเกิดรายการหรือสล็อต ฯลฯ

4.2 หลักการปฏิบัติทั่วไป

ในการทำงานนั้นมีหลักการเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปที่นักจัดรายการวิทยุฯ หรือผู้ประกาศข่าวฯ ควรยึดถือและปฏิบัติ ดังนี้

- 1) ควรเดินทางถึงสถานีก่อนเวลารายการออกอากาศ เพื่อเตรียมการในส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น พุดคุยหรือสอบถามกับทีมงานในประเด็นต่าง ๆ เช่น ลำดับก่อนหลังของรายการ มีการถ่ายทอดหรือรายงานจากพื้นที่เกิดเหตุหรือไม่ จะพักหรือตัดข่าวช่วงเวลาใด ฯลฯ
- 2) ไม่ควรสวมเครื่องประดับที่เมื่อเคลื่อนไหวจะส่งเสียงรบกวนหรือนาฬิกาที่ส่งเสียงเตือนต่าง ๆ
- 3) ปิดเครื่องมือสื่อสาร อาทิ โทรศัพท์มือถือทุกครั้งเมื่อถึงห้องส่ง

หัวใจ ที่จะนำไปสู่ฝัน

แม้ว่า ความรู้เกี่ยวกับหลักการจัดรายการวิทยุ หลักการพูด หลักการอ่านข่าวสำหรับผู้ประกาศและความรู้ด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้นจะมีความสำคัญมากเพียงใด แต่หากไม่มี “หัวใจ” ที่ทำให้ “ฝันเป็นจริง” ความรู้ดังกล่าวก็ไม่มีค่าแต่อย่างใด

“หัวใจ” สำคัญคือ กิจวัตรเพื่อพัฒนาคุณสมบัติที่ผู้สนใจงานผู้ประกาศข่าว และนักจัดรายการวิทยุ ฟังกระทำ มีดังนี้

- 1) หมั่นฝึกฝนการอ่านการพูดที่ถูกต้องอย่างสม่ำเสมอ จากการวิเคราะห์คำสัมภาษณ์ของผู้ที่ประกอบวิชาชีพเป็นผู้ประกาศข่าว และนักจัดรายการวิทยุ จำนวนหนึ่ง พบว่า กลุ่มบุคคลดังกล่าวฝึกฝนทักษะการอ่าน

สายสวรรค์ ขยันยิ่ง เล่าว่า “...พี่ชอบภาษาไทยมาตั้งแต่เด็ก ๆ ไม่ใช่เฉพาะที่โรงเรียนนะ คือ ตอนเด็ก ๆ ต้องยกความดีให้กับคุณพ่อ เพราะพ่อของพี่จะให้อ่านหนังสือพิมพ์ตั้งแต่เล็ก ๆ ให้อ่านออกเสียงด้วย อ่านให้พ่อฟัง คือพี่ก็ไม่รู้หรอกนะว่าเค้าคิดอะไร แต่เวลานั้นคือก้าวแรก เมื่อเราย้อนกลับไปคิดว่า เออใช่เลย นั่นคือสิ่งที่เราถูกฝึกมาโดยไม่รู้ตัว...” (เพ็ญศิริ วงษ์สกุล, 2544?, 19)

นิตินาฏ ราชนิยม กล่าวว่า “...ตัวพี่เองเป็นคนทีพูดภาษาไทยชัดมาแต่ไหนแต่ไรแล้ว ตั้งแต่สมัยเด็ก ๆ คุณแม่จะให้ฝึกเอาไว้ แต่สำหรับใครที่อยากมาทำงานตรงนี้ น้อง ๆ หลายคน พี่แนะนำให้อ่านข่าว อ่านหนังสือออกเสียง อ่านหนังสือพิมพ์ออกเสียง แล้วพยายามแบ่งวรรคให้ถูก...” (เพ็ญศิริ วงษ์สกุล, 2544?, 43)

นลธวัช พรหมจินดา กล่าวว่า "...อ่านออกเสียงดัง ๆ ให้ชัดเจน เว้นวรรค ให้เหมาะสม และมีน้ำเสียงที่น่าฟัง ผมฝึกอย่างนี้ทุกวัน อัดเสียงใส่เทป วันแล้ววันเล่าจนทุกอย่างเริ่มดีขึ้น..." (จตุพงษ์ พุ่มมุล, 2544, 65)

ทิวาพร แสนเมืองชิน สถาบันวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัด นครราชสีมา แนะนำว่า "...ให้ฝึกอ่านข่าวเป็นประจำ ดูผู้ประกาศข่าว โทรทัศน์ ที่ได้รับรางวัลอย่าง สายสวรรค์ ขยันยิ่ง เป็นแบบอย่างว่า เขาอ่าน อย่างไร แล้วฝึก..." (สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์, 19 กรกฎาคม 2549)

ข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ชี้ให้เห็นว่า การฝึกฝนการอ่านอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านให้ดียิ่งขึ้น ในการฝึกฝนการอ่านดังกล่าวควรมีการประเมินเพื่อปรับปรุงตนเอง โดยอาจใช้การบันทึกเทปเพื่อฟังการอ่านออกเสียง และการบันทึกวีดิทัศน์ (สำหรับผู้ประกาศข่าวโทรทัศน์) เพื่อดูบุคลิกภาพและฟังการอ่านออกเสียง ทั้งนี้ผู้ที่ฟังและหรือดูภาพเพื่อการประเมินนั้นอาจเป็นทั้งตัวผู้อ่านเอง และหรือบุคคลอื่น ๆ เช่น ผู้ปกครอง เพื่อน และผู้เชี่ยวชาญ ฯลฯ

- 2) สำหรับนักจัดรายการวิทยุ ควรฟังรายการวิทยุ แล้ววิเคราะห์ว่า นักจัดรายการวิทยุ นั้น ๆ นำเสนอรายการได้ดีหรือไม่ ลักษณะการพูดเป็นอย่างไร มีจุดแข็งและจุดอ่อนตรงไหน ส่วนผู้ประกาศข่าว ควรดูรายการข่าวทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ แล้ววิเคราะห์ว่า ผู้ประกาศข่าว อ่านข่าวอย่างไร มีการเปล่งเสียงชัดเจนหรือไม่ มีจังหวะการอ่าน การแบ่งวรรคตอนอย่างไร ทั้งนี้ การฟังและหรือดูเพื่อวิเคราะห์ดังกล่าวควรวินิจฉัยหลาย ๆ สถานี และหลากหลายนักจัดรายการวิทยุ หรือผู้ประกาศข่าว
- 3) สนใจใฝ่รู้ ติดตามข่าวสารความรู้จากสื่อต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลา
- 4) รับฟังความคิดเห็นของคนอื่น ทั้งข้อเสนอ คำติชม ของผู้ฟัง/ผู้ชมต่อตัวผู้ประกาศข่าว หรือนักจัดรายการวิทยุ เอง หรือต่อประเด็นสนทนาในรายการวิทยุ ฯลฯ

จรรยาบรรณวิชาชีพ นักจัดรายการวิทยุฯ และโทรทัศน์

จรรยาบรรณที่นักจัดรายการวิทยุฯ และผู้ประกาศข่าว ควรตระหนักและให้ความสำคัญ คือ จรรยาบรรณวิชาชีพ นักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์ พ.ศ. 2538 (กรมประชาสัมพันธ์ : 2541, 18-20) ดังนี้

หมวด 1 ความทั่วไป

เพื่อประกาศความสำนึก และความรับผิดชอบของนักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์ ให้ประจักษ์แก่สาธารณชน คณะกรรมการบริหารสมาคมนักวิทยุและโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ในการประชุมครั้งที่ 2/2538 เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2538 มีมติให้ตราประมวลจรรยาบรรณวิชาชีพนักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์ เพื่อยึดถือเป็นหลักปฏิบัติไว้ดังต่อไปนี้

1. ประมวลจรรยาบรรณ ฉบับนี้ เรียกว่า ประมวลจรรยาบรรณวิชาชีพนักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์ พ.ศ. 2538

2. ให้ใช้ประมวลจรรยาบรรณวิชาชีพ นักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์ พ.ศ. 2538 ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2538 เป็นต้นไป

คำว่า “องค์กร” หมายถึง หน่วยงานของรัฐหรือเอกชน ที่ได้จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายหลายองค์กร ปฏิบัติงานหลักเรื่องเดียวกัน

คำว่า “บุคคล” หมายถึงปัจเจกบุคคลในสังคมของชาติโดยส่วนรวม ปราศจากซึ่งการแบ่งชั้นวรรณะ เชื้อชาติ ศาสนา

คำว่า “การโฆษณา” หมายถึง การกระทำใด ๆ ของนักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์เพื่อให้ข้อมูล ข่าวสาร ของสินค้าหรือบริการ เผยแพร่ผ่านสื่อวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์

คำว่า “ภาพ” หมายถึง ภาพ ทั้งภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหว ที่ไม่ถาวรซึ่งปรากฏบนจอเครื่องรับวิทยุโทรทัศน์

หมวด 2 จรรยาบรรณในการเสนอข่าว

เพื่อสนองสิทธิแห่งการรับรู้ (right to know) ของประชาชน นักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์พึงมีความรับผิดชอบในการเสนอข่าว และความสำนึกต่อวิชาชีพของตน ดังต่อไปนี้

1. ไม่เสนอข่าวและภาพซึ่งรู้แน่ชัดว่าเป็นเท็จในลักษณะใด ๆ
2. ไม่เสนอข่าวและภาพซึ่งทำให้ประชาชนเสียขวัญ เกิดการแตกแยกกระทบกระเทือนความมั่นคงแห่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และสัมพันธ์ไมตรีอันดีระหว่างประเทศ
3. ไม่เสนอข่าวและภาพลามกอนาจาร ซึ่งขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน
4. ไม่เสนอข่าวลือและภาพไร้สาระ ขวนให้หลงเชื่อมง่าย
5. ไม่เสนอข่าวและภาพด้วยความลำเอียงอันอาจทำให้สาธารณชน วินิจฉัยคลาดเคลื่อน
6. ไม่สอดแทรกความเห็นใด ๆ ของตนลงไปในการเสนอข่าว
7. ในกรณีคัดลอกข้อความจากหนังสือพิมพ์หรือหนังสืออื่น ต้องแจ้งให้ทราบซึ่งแหล่งที่มาของข้อความนั้น
8. ภาษาที่ใช้ในการเสนอข่าวและการบรรยายภาพ ต้องสุภาพ ปราศจากความหมายในเชิงเหยียดหยาม กระแทกกระทั้นเปรียบเทียบเปรยเปรย เสียดสี
9. ไม่ใช้การเสนอข่าวและภาพ เป็นไปในทางโฆษณาตนเอง
10. ไม่เสนอข่าวและภาพ ซึ่งขัดกับสาธารณประโยชน์ของประชาชน และสังคมประเทศชาติ
11. ไม่เสนอข่าวและภาพ ซ้ำเติม ระบายสี บุคคล องค์กร สถาบัน ซึ่งตกเป็นข่าว
12. ไม่เสนอข่าวและภาพ ในเชิงดูหมิ่นเหยียดหยาม ลัทธิความเชื่อในศาสนาใด ๆ
13. พึงให้ความเคารพต่อ สิทธิของบุคคล องค์กร และสถาบันอื่นตามกฎหมาย
14. พึงรับผิดชอบและแก้ไขโดยเปิดเผย และไม่ชักช้า ถ้าเกิดความเสียหายแก่บุคคล องค์กร หรือสถาบัน ในการเสนอข่าวผิดพลาด คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง
15. พึงละเว้นการรับอามิสสินจ้างใด ๆ ให้ทำหรือละเว้นการกระทำเกี่ยวกับการเสนอข่าวอย่างตรงไปตรงมา

หมวด 3 จรรยาบรรณในการแสดงความคิดเห็นและการวิพากษ์วิจารณ์

ในการแสดงความคิดเห็นหรือการวิพากษ์วิจารณ์นักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์ ฟังมีความรับผิดชอบและความสำนึกต่อวิชาชีพของตน ดังต่อไปนี้

1. ฟังแสดงความคิดเห็นและวิพากษ์วิจารณ์ด้วยความสำนึกและรับผิดชอบต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
2. ฟังแสดงความคิดเห็นและวิพากษ์วิจารณ์ภายใต้บทบัญญัติของกฎหมาย เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น เพื่อประโยชน์ของสาธารณะ กระทำได้อย่างเปิดเผย
3. ฟังงดการแสดงความคิดเห็นขี้บ่น และการวิพากษ์วิจารณ์อันเป็นการส่อไปในทางมีอคติ ในทางหนึ่งทางใด
4. ฟังเคารพความคิดเห็น และการวิพากษ์วิจารณ์ของผู้อื่น ซึ่งไม่ตรงกับความคิดเห็นของตน
5. ฟังแสดงความคิดเห็นของตน ด้วยความสุภาพ และด้วยความรอบคอบภายใต้ประเด็นของข้อเท็จจริงนั้น ๆ
6. ฟังปฏิบัติต่อบุคคล องค์กรหรือสถาบันด้วยความสุภาพและมีเกียรติเสมอกัน โดยไม่คำนึงถึงฐานะความมั่งคั่งทางสังคม
7. ฟังละเว้นการแสดงความคิดเห็นชวนเชื่อเว้นแต่การกระทำเช่นนั้นเป็นประโยชน์สูงสุดของชาติ

หมวด 4 จรรยาบรรณในการประกาศโฆษณา

ในการประกาศโฆษณา ข้อความ เครื่องหมาย รูปภาพ ทั้งภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหว ทางสื่อวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งดำเนินการโดยนักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์ ฟังมีความรับผิดชอบต่อวิชาชีพของตน ดังต่อไปนี้

1. ฟังดำเนินการโฆษณาสินค้าหรือบริการด้วยการให้ข่าวสารที่ถูกต้อง ไม่โอ้อวดเกินความจริงภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้อง
2. ฟังดำเนินการโฆษณาภายใต้ขอบเขตของศีลธรรม วัฒนธรรม และจรรยาบรรณอันดีของประชาชน
3. ฟังละเว้นการโฆษณาสินค้าหรือบริการอันเป็นการหลอกลวง ไม่ว่าจะกระทำด้วยรูปแบบใด ๆ
4. ฟังละเว้นการโฆษณาสินค้าหรือบริการโดยมีเจตนาให้หลงเชื่อมมาย

5. ฟังละเว้นการโฆษณา ทำลายคู่แข่งทางการค้าโดยไม่เป็นธรรม
6. ฟังละเว้นการโฆษณาสินค้าหรือบริการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย
7. ฟังละเว้นการโฆษณาสินค้าหรือบริการที่จะเป็นภัยแก่สุขภาพหรือทำให้วัฒนธรรมเสื่อมทราม
8. ฟังละเว้นการโฆษณาสินค้าหรือบริการที่มีเจตนาเพื่อค้ากำไรเกินควร
9. ฟังละเว้นการโฆษณาสินค้าหรือบริการเสียดสีผู้อื่น
10. ฟังละเว้นการโฆษณาโน้มน้าว ชี้นำให้ใช้สิทธิเลือกตั้งผู้หนึ่งผู้ใด โดยได้รับอามิสสินจ้างตอบแทนหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่ได้รับอนุญาตหรือเป็นไปตามระเบียบของทางราชการให้กระทำเช่นนั้นได้
11. ฟังละเว้นการประกาศหรือโฆษณาสินค้าหรือบริการ โดยปราศจากชื่อผู้ผลิตหรือบริการ
12. ฟังละเว้นการประกาศโฆษณาสินค้า บริการ หรือกิจการที่สงสัยว่าจะเป็นภัยต่อความสงบเรียบร้อย และศีลธรรมอันดีของประชาชน

หมวด 5 ความประพฤติ

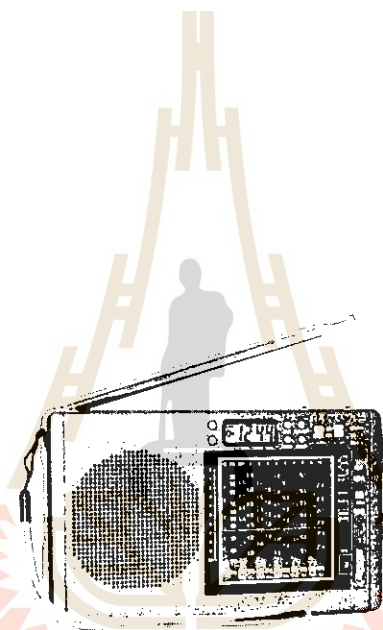
ในการแสดงออกซึ่งพฤติกรรม (behavior) ต่าง ๆ ของนักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์ ฟังมีความรับผิดชอบ และมีความสำนึกต่อวิชาชีพของตน ดังต่อไปนี้

1. นักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์ ต้องบำเพ็ญตนให้สมเกียรติแห่งวิชาชีพของตน
2. นักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์ ต้องประพฤติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพ ให้สมเกียรติตามฐานะในสังคมของตน
3. นักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์ ต้องพยายามเรียนรู้ระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ ของสังคมเพื่อเข้าร่วมงานสังคมได้โดยปราศจากความเคอะเขิน
4. นักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์ ฟังละเว้นการอวดอ้างฐานะของตนเองที่เป็นนักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์
5. นักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์ ฟังละเว้นการเรียกร้องสิทธิประโยชน์ อันมิควรได้โดยไม่เป็นธรรม
6. นักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์ จะไม่เปิดเผยความลับของผู้สนับสนุนรายการให้แก่คู่แข่งทางการธุรกิจการค้าไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม
7. นักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์ ต้องเป็นผู้รักษาระเบียบโดยเคร่งครัดไม่สร้างความเสื่อมเสียในหมู่คณะ และสมาคมวิชาชีพของตน

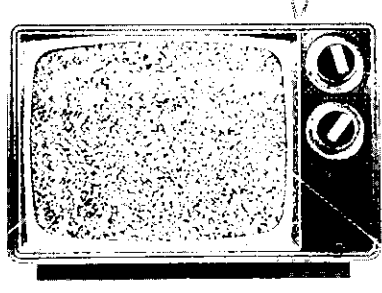
บรรณานุกรม

- กรมประชาสัมพันธ์. **ครบรอบ 68 ปี วันวิทยุกระจายเสียง**. กรุงเทพฯ : กรม, 2541.
- กรมประชาสัมพันธ์. **สอบผู้ประกาศ**. (ออนไลน์). ได้จาก : <http://www.prd.go.th>. 2549.
- จตุพงษ์ พุ่มมุล. **กว่าจะมาเป็นนักข่าวมืออาชีพ**. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้า, 2544.
- เฉลิมศรี หุ่นเจริญ. “หน่วยที่ 8 เทคนิคการเป็นผู้ประกาศและผู้ดำเนินรายการ” ใน **เอกสารประกอบประกอบการสอนชุดวิชา การผลิตรายการวิทยุกระจายเสียง หน่วยที่ 8-15**. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2534.
- นภาพรณ อัจฉริยกุล. “หน่วยที่ 11 ภาษาวิทยุกระจายเสียง” ใน **เอกสารการสอนชุดวิชา ภาษาเพื่อการสื่อสาร หน่วยที่ 8-15**. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2546.
- เพ็ญศิริ วงษ์สกุล. **ผู้ประกาศข่าว**. กรุงเทพฯ : EDITOR, [2544?].
- สุภาพร ไพร์แก้ว และคณะ. **การสื่อสารมวลชนเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ : คณะนิเทศศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- Chantler, P. and S.Harris. **Local radio journalism**. 2nd edn. Oxford: Focal Press, 1997.
- Fang, I. E. **Television news**. 2nd edn. New York: Hastings House, 1972.
- Hyde, W. S. **Television and radio announcing**. 7th edn. Boston: Houghton Mifflin, 1995.
- Lewis, B. **The technique of television announcing**. 2nd edn. London: Focal Press, 1974.
- White, R. **TV news: building a career in broadcast journalism**. Massachusetts: Butterworth Publishers, 1990.
- Willis, E. E. and C. R.S.M., D' Arienzo. **Writing scripts for television, radio and film**. 3rd edn. Florida: Harcourt Brace Jovanovich College Publishers, 1993.
- Yorke, I. **Television News**. 3rd edn. Oxford: Focal Press, 1995.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ภาคผนวก

แบบฝึกหัดอ่าน ชุดที่ 1

ด้วยวันที่ 14 กรกฎาคม 2549 ตรงกับวันชาติของสาธารณรัฐฝรั่งเศส พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงมีข้อความพระราชสาส์นอำนวยพรไปยังประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐฝรั่งเศส ดังนี้

ในโอกาสวันชาติของสาธารณรัฐฝรั่งเศส ข้าพเจ้าขอส่งคำอำนวยพรและความปรารถนาดีมาเพื่อท่านประธานาธิบดีมีพลานามัยสมบูรณ์และประสบความสำเร็จทั้งเพื่อความผาสุกของประชาชนและความรุ่งเรืองไพบูลย์ของสาธารณรัฐฝรั่งเศส ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าความสัมพันธ์ฉันมิตรและความร่วมมือระหว่างประเทศและประชาชนของเราทั้งสองจะเพิ่มพูนยิ่งขึ้นต่อไปในภายภาคหน้า

กลุ่มประเทศจี-8 ให้การสนับสนุนปารีสสถานปราบปรามการก่อการร้ายและขอให้บรรดาผู้นำของกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมชั้นนำ 8 ประเทศหรือจี-8 กล่าวในระหว่างการประชุมที่เมืองลาคีล่าของอิตาลีเมื่อวานนี้ ด้วยการแสดงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันสนับสนุนปารีสสถานปราบปรามกลุ่มตอลิบานและเรียกร้องให้อัฟกานิสถานจัดการเลือกตั้งที่มีความเชื่อถือได้และมีความปลอดภัยที่สะท้อนให้เห็นถึงความตั้งใจของประชาชน ขณะเดียวกันก็เรียกร้องให้พม่าจัดการเลือกตั้งจากหลายพรรคการเมืองให้เป็นไปอย่างโปร่งใสและปล่อยนักโทษการเมืองทั้งหมด

นายกรัฐมนตรี ระบุ คณะรัฐมนตรีเห็นชอบสั่งปิดโรงเรียนกวดวิชาตั้งแต่วันที่ 13-28 กรกฎาคม พร้อมขอความร่วมมือร้านเกม หยุดกิจการชั่วคราวในเวลาเดียวกันด้วย เพื่อหยุดการแพร่ระบาดของไวรัสหวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ 2009

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า คณะรัฐมนตรีอนุมัติเห็นชอบให้โรงเรียนกวดวิชาทั่วประเทศหยุดการเรียนการสอน ตั้งแต่วันที่ 13-28 กรกฎาคมนี้ พร้อมขอความร่วมมือ

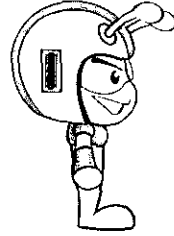
ร้านเกมหยุดกิจการชั่วคราวในเวลาเดียวกัน และดำเนินการตามขั้นตอนของกระทรวงสาธารณสุข ในการกำจัดเชื้อและทำความสะอาด รวมทั้งให้โรงเรียนพิจารณาตามความเหมาะสม หากพบว่ามีนักเรียนติดเชื้อจำนวนมาก ให้สั่งปิดโรงเรียน และหากนักเรียนพบว่าตนเองป่วย ก็ให้หยุดเรียนโดยไม่ต้องกังวลเรื่องของการสอบ เพราะกระทรวงศึกษาธิการ อนุญาตให้สามารถสอบย้อนหลังได้ ทั้งนี้รัฐบาลจะเสริมบุคลากรที่จะช่วยคัดกรองเด็กนักเรียน ตามโรงเรียนตั้งแต่ช่วงเช้า ซึ่งหากพบว่านักเรียนป่วย ก็จะส่งกลับบ้านทันที โดยมั่นใจว่า มาตรการทั้งหมด จะเป็นการช่วยลดการแพร่ระบาด พร้อมทั้งบรรเทาสถานการณ์ของโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ 2009 ได้ เนื่องจากทั่วโลกคาดว่า ในช่วงเวลาดังกล่าวจะมีการแพร่ระบาดมากที่สุด แต่ยืนยันว่ารัฐบาลยังมีมาตรการเข้มงวดในการเฝ้าระวังและรักษาผู้ป่วยไม่ให้เกิดการเสียชีวิต เพราะคาดว่าโรคดังกล่าวจะแพร่ระบาดไปจนถึงปีหน้า และขณะนี้ไทยมีผู้เสียชีวิตในสัดส่วนร้อยละ 0.4 ของทั่วโลก แต่หากพบว่าเพิ่มเป็นร้อยละ 1.5 ก็จำเป็นต้องปิดประเทศ เพื่อหยุดสถานการณ์การแพร่ระบาด

ส่วนปัญหาการเข้ารักษาพยาบาล ที่ประชาชนส่วนใหญ่ร้องเรียนว่า มีค่าใช้จ่ายสูงนั้น นายกรัฐมนตรี ระบุว่า ไม่ต้องกังวล หากรักษาตามสิทธิโครงการต่าง ๆ ที่มีอยู่ ยกเว้นกรณีฉุกเฉิน ซึ่งรัฐบาลก็มีแนวทางรองรับแล้ว พร้อมกันนี้ยังขอให้ประชาชนส่วนใหญ่อย่าตื่นตระหนกกับตัวเลขที่เพิ่มขึ้น เพราะรัฐบาลมีมาตรการในการดูแลที่เข้มงวด ซึ่งในวันอาทิตย์นี้ ตนเองจะเดินทางไปตรวจเยี่ยมโรงงานผลิตวัคซีนที่ผลิตในไทยด้วย¹

จบข่าว.....(ชื่อ-นามสกุล).....อ่าน

¹ ข่าวจาก กรมประชาสัมพันธ์ <http://thainews.prd.go.th>

บทความเรื่อง โทรทัศน์ชุมชนในประเทศออสเตรเลีย

ชุมชนในประเทศออสเตรเลียดำเนินการโทรทัศน์ชุมชนตั้งแต่ปี 2528 ภายใต้หลักการของการเข้าถึงการมีส่วนร่วม ความหลากหลาย ความเป็นท้องถิ่น และความเป็นอิสระ แม้ว่าโทรทัศน์ชุมชนยังประสบปัญหาด้านการเงิน ทั้งจากการที่สถานีโทรทัศน์ชุมชนบางแห่งได้รับใบอนุญาตออกอากาศแบบชั่วคราว ซึ่งส่งผลต่อการวางแผนระยะยาว และจากการที่ไม่ได้รับการสนับสนุนด้านการเงินจากรัฐบาลอย่างเพียงพอ ตลอดจนการปรับเปลี่ยนเข้าสู่การแพร่สัญญาณในระบบดิจิทัล แต่สื่อชุมชนนี้ก็มีบทบาทสำคัญต่อชุมชนและประเทศ ทั้งบทบาทในการให้การศึกษา ความบันเทิง ทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น เพื่อคนในชุมชน และบทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนความเป็นประเทศที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม

ปิดท้ายรายการด้วยนิราศอิเหนาของสุนทรภู่

จะหักอื่นขึ้นหักก็จักได้
สารพัดตัดขาดประหลาดนัก
แมลงภูเป็นคู่ของบุปผา

หักอาลัยนี้ไม่หลุดสุดจะหัก
แต่ตัดรักนี้ไม่ขาดประหลาดใจ
บุราณว่าเห็นจริงทุกสิ่งสม

ถึงบางเดื่อโถมะเดื่อเหลือประหลาด
เหมือนคนพาลหวานนอกย่อมขมใน

บังเกิดชาติแมลงทมิฬมีในไส้
อุปไมยเหมือนมะเดื่อเหลือระอา

แบบฝึกหัดอ่าน ชุดที่ 2

วันนี้ เวลา 14.08 น. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร เสด็จพระราชดำเนินแทนพระองค์ไปทรงเปลี่ยน เครื่องทรงฤดูร้อนเป็นเครื่องทรงฤดูฝน ถวายพระพุทธรูปนามนิรัตนปฏิมากร ณ พระอุโบสถ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม พระบรมมหาราชวัง เสร็จแล้ว เสด็จพระราชดำเนินโดยรถยนต์พระที่นั่งไปในการพระราชพิธีทรงบำเพ็ญพระราชกุศล เนื่องในวันอาสาฬหบูชาและเทศกาลเข้าพรรษา ณ วัดบวรนิเวศวิหาร เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

ในการนี้ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าศรีรัศมิ์ พระวรชายา โดยเสด็จด้วย

เวลา 16.58 น. สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินโดยรถยนต์พระที่นั่งจากวังสระปทุม ไปทรงเปิดนิทรรศการภาพถ่ายแห่งชาติ ครั้งที่ 2 ณ ศูนย์การค้า สยามพารากอน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ในวันเดียวกันนี้ เวลา 14.58 น. สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี เสด็จลง ณ ศาลาดุสิดาลัย สวนจิตรลดา พระราชวังดุสิต พระราชทานพระราชวโรกาสให้ผู้ป่วยโรคลมชัก แพทย์ พยาบาล คณะทำงานศูนย์โรคลมชัก และมูลนิธิเทียนส่องใจเพื่อคนไข้โรคลมชักเฝ้า ถวายพระพร เนื่องในโอกาสวันคล้ายวันประสูติ วันที่ 4 กรกฎาคม 2552

ผู้นำสหรัฐและญี่ปุ่นเห็นชอบกดดันเกาหลีเหนือให้ยกเลิกโครงการนิวเคลียร์ ทำเนียบขาวเปิดเผยว่า ประธานาธิบดีบารัก โอบามา ผู้นำสหรัฐ และนายกรัฐมนตรีทาโร อาโสะ ของญี่ปุ่น เห็นชอบถึงความจำเป็นในการกดดันเกาหลีเหนือให้ยกเลิกโครงการนิวเคลียร์ ตามมติของสภาความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ นอกจากนี้ ระหว่างการหารือกรอบที่ประชุมจี 8 ในอิตาลี ทั้งสองผู้นำยังได้หารือในประเด็น วิกฤติเศรษฐกิจโลก, ความจำเป็นของมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ, กฎกติกาในการควบคุมตลาดทุน และการเปลี่ยนแปลงบรรยากาศโลก²

จบข่าว.....(ชื่อ--นามสกุล).....อ่าน

² ข่าวจาก กรมประชาสัมพันธ์ <http://thainews.prd.go.th>

ท้ายข่าวภาคนี้ท่านจะได้รับฟังรายการ นานาสาระ

ความเรียบง่าย นับว่าเป็นหลักการสำคัญของทุกแนวพระราชดำริและทฤษฎีของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่ได้ทรงใช้คำว่า Simplicity ที่หมายถึงความเรียบง่าย ไม่ยุ่งยาก ไม่ซับซ้อน ดังจะเห็นได้จากโครงการในพระราชดำริหลายๆ โครงการที่ไม่มุ่งเน้นให้นำวิทยากรอันล้ำสมัยเข้ามาเป็นตัวช่วยหลัก ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดก็คือ การใช้ธรรมชาติเข้าแก้ปัญหาที่เกิดจากธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นการแก้ปัญหาเรื่องดินหรือเรื่องน้ำก็ตาม³

ท่านผู้ฟังที่เคารพ เวลาของรายการหมดลงแล้ว ก่อนจากกันวันนี้ฝากไว้ด้วยบทประพันธ์ของ ดนัยพร ดังนี้

ฝากเรื่องดี สี่ประการ ช่วยกันคิด
ให้อภัย ในทุกสิ่ง ยิ่งกว่าพร
ริษยา อาฆาต คือมารร้าย
ปลดเปลื้องทุกข์ สุกสว่าง สร้างไมตรี

คือฝึกจิต ฝึกใจ คำพราหมณ์
ความร้าวรอน ฝอนปรน ตนได้ดี
จงผ่อนคลาย ไม่ท้วง ถ่วงราศี
ก่อกรรมดี ไว้เถิด เกิดเป็นคน

สวัสดี (ค่ะ/ครับ)

³ ข้อมูลจากเว็บไซต์ มูลนิธิชัยพัฒนา <http://www.chaipat.or.th>

แบบฝึกอ่านออกเสียง

แบบฝึกอ่านออกเสียง ๖

ร้องแรง	ระเค็ดระคาย	ระเนระนาด	จำจี้จำไว	รุ่มร่าม
ระกะระกะ	ร้อนรน	รอบรู้	จิวรอย	โรงแรม
จ่ายจำ	ร้อนรมย์	เร่ร้อน	เร่งรัด	เรื่องราว
เรียงจำ	เริ่มแรก	เรียกร้อง	เรียบเรียง	โรยรา
ไร้ราคา	แรมรอน	ร่วงโรย	ร่วงรุ่ง	ราบรื่น
รังเกียจรังจน	ระกิดระอา	รังรอ	ร่วงร้าง	รอดหูรอดตา
รอมร่อ	ราชโอรส	ราชวโงกการ	ร่วงรัง	รวดเร็ว
รวนเร	เรรวน	รวบรวม	รวบรัด	รวยริน
รวยริน	รองรับ	รองวัง	ร้องรอย	ร้องเรียน
รอนแรม	ร้อนแฉะ	ร้อนรุ่ม	รอยร้าว	เจ้าร้อน
ระรวย	ระรัว	ระราน	ระจิก	หัวเราะร่วน
ระริน	ระเริง	รีบเร่ง	ร้อนระอุ	รักแร้
รังรัก	รังรักษ์	แรกเริ่ม	รังรอง	รัฐบุรุษ
รับรู้	แรมร้าง	จำเจิง	รุนแรง	รางระนาด
ร้างร้าง	ร้างรา	ราชรถ	รากฏรอน	ร้านรวง
ราบเรียบ	รายรับ	จำรงค์	จำเรียน	จำมะร่อ
รำรำ	จำเรเร่จำ	จำไร	จิเริ่ม	ริบหรี่
รีบรุด	รือเรื่องเดิม	รือร่าย	รุกรัน	รุกราน
รุ่งรัง	รุกฤษฎ	อรุณรุ่ง	รุ่งเรือง	รุ่งโรจน์
เรียบร้อย	รือร่าย	เร่งรีบ	เรไร	เร่อรำ
เรียงรมย์	รินเรียง	เริศร้าง	เรี่ยราด	เรี่ยไร
เรียงราย	เรียนรู้	เรียมเร้	เรี่ยวแรง	ป่าเรี่ยวรก
เรื่อรัง	เรื่อรอง	เร่งรื้อ	แรมโรย	แรมโรย
โรงรถ	โรงเรือน	โรมรัน	ไรเรื่อ	เรื่อเร่

แบบฝึกอ่านออกเสียงควบกล้ำ

กระดัว้มกระเดี้ยม	กระกรุ่น	เกรงอกเกรงใจ	เกลียด	กลั่นกรอง
กลั่นแก้ง	แกร่งกร้าว	กระจัดพลัดพราย	กระปรีกระเปร่า	กลมเกลียว
กลมเกลียว	กลางแปลง	กะปริดกะปรอย	กะไผลกกะเผลก	กระโปรง
กรุ้มกรุ้ม	กรีดกราย	ขรุขระ	ครุ่มเครือ	คล้ายคลึง
ครบครัน	ครวญคราง	ครองแครง	ครอบครอง	ครอบครั้ว
ครั้นคร้าม	คร่ำเครง	ครีครว	ครีกครื้น	ครีกโครม
ครั้นเครง	ครุคระ	เครื่องครัว	คลอเคลีย	คลอนแคลน
คล่องแคล่ว	คละคลุ้ง	คลังไค้	คล้ายคล้าย	ครอบครุ
คลาดเคลื่อน	คลุกเคล้า	คลังไค้	คลุกคลี	เคร่งครัด
คร่ำครวญ	เคลิบเคลิ้ม	เคลือบแคลง	แครงเครือว	แคล้วคลาด
โครมคราม	โครกคราก	โคร่งคร่าง	โคลงเคลง	ไคร้ครวญ
คริสตัง (คริส-สะ-ตัง)	ไค้คลา	ไค้เครือ	คลุกคลาน	คลาคล้ำ
ตะคลับตะคล้าย	เตร็ดเตร่	ตริงตรา	ตรอมตรม	ตระเตรียม
ตะครั้นตะครว	ตริยตริยส์	ตริกตรอง	ตริประดับ	เตรียมพร้อม
ตะกละตะกลาม	ไค้ตรอง	เตรียมตรม	ไตรกไตร	ไตรตรา
ประพรั่งประแพรว	ประติดประคอย	ปล่อยปลา	ปลากะปิ้ง	ประจำตรา
ปลอดโปร่ง	ปรวนแปร	ปริ่มแปรม	ประกายพริก	ปราดเปรื่อง
ประพรม	ประชุมเพลิง	ประปราย	ปรั้ปรั้า	ปราบปราม
ปลดปล่อย	ปลอกกระสุน	ปล่อยหัวครว	ปลอมแปลง	ปลากริม
ปลานปลื้ม	แปรมปรีดี	ปรุ้ปรุ้ง	โปรดปราน	โปรยปราย
ประเคราะห์	ปรนเปรอ	ประเปรี้ยว	ประปราน	ปรับปรุง
ปรูดปราด	ปลกเปลี้ย	พร้อมเพรียง	เปลี้ยงพล้า	โผลกผลอก
พรวดพราด	พระเครื่อง	พระเจ้าหลวง	พรั่งพร้อม	พริกกะเกลือ
พลาตพลั่ว	พรายแพรว	พรั้าเพรื้อ	แพรั่งพราย	เพาะะพรั้ง

แบบฝึกอ่านออกเสียง วิชา และเสียงควบกล้ำ

รัฐประหาร	ร่มเกล้า	เครื่องผ่อนแรง	ร้องเพลง	ร้องกระจองอแง
ร้อยกรอง	รังเพลิง	รัดเกล้า	รัฐมนตรี	ร้องแกลกแหกกระเซอ
ปลาร้า	รากกล้วย	รับประทาน	รับเคราะห์	สาธารณประโยชน์
พระราชครู	โครงร่าง	รุ่งพราย	เร่งเครื่อง	รุ่นราวคราวเดียวกัน
กระตือรือร้น	รอยพริก	โรงเรียนประจำ	โรคประสาท	ปากเปราะระเระจาย
กระรอก	ตรีรัตน์	แปลร้อย	วีรสตรี	ปลุกเร็นคร่อมตอ
กระไร	พระรอง	ไตรรงค์	พระรูป	รัฐประศาสน์
กลุ่มรุม	เครื่องราง	ปรารมภ์	ราตรี	พระราชกำหนด
ประชาราษฎร์	รักใคร่	เคราะห์ร้าย	ครว้เร็น	รับเสด็จพระราชดำเนิน
รักษาประตู	รุ่งพราย	ราวพระแสง	รังกล้วยไม้	กระเบื้องงาน
ตรวจราชการ	ประคารม	รุ่นกระเดาะ	เรือประมง	ราบเป็นหน้ากลอง
เครื่องรับรอง	รัดประคด	เรือพระที่นั่ง	ปรารภ	ครองราชสมบัติ
รัตนตรัย	ประโรหิต	ประตูรับน้ำ	รถเครื่อง	บุตรีพระราม
เล่นแร่แปรธาตุ	เครื่องรัฐ	ประติรพ	ร่มเกล้า	เครื่องทุ่นแรง
รถดับเพลิง	โรงครัว	รุ่นกระธง	กระจ้อยร้อย	ร้อยเอ็ดเจ็ดพระนคร
ระงมไฟ	รัดเครื่อง	กระตือรือร้น	เรือกริด	รถประจำทาง
เรียงหน้ากระดาน	ปลุกระดม	กระแต่แร่	ประคำร้อย	รหัสไปรษณีย์
เรือนเครื่องผูก	ปลดระวาง	กระจิริต	ระเบิดเพลิง	ปลุกเร็นหอ
แรงสู่ศูนย์กลาง	พระรอด	กระหนกนารี	ระวังไฟ	รถปรับอากาศ
โรคประจำตัว	กล้องระดับ	กระดุกร้องได้	กราวรูด	น้ำร้อนปลาเป็น
เร็นผากระดาน	รถประทุน	กระช้อยนางรำ	รับประกัน	รายงานการประชุม

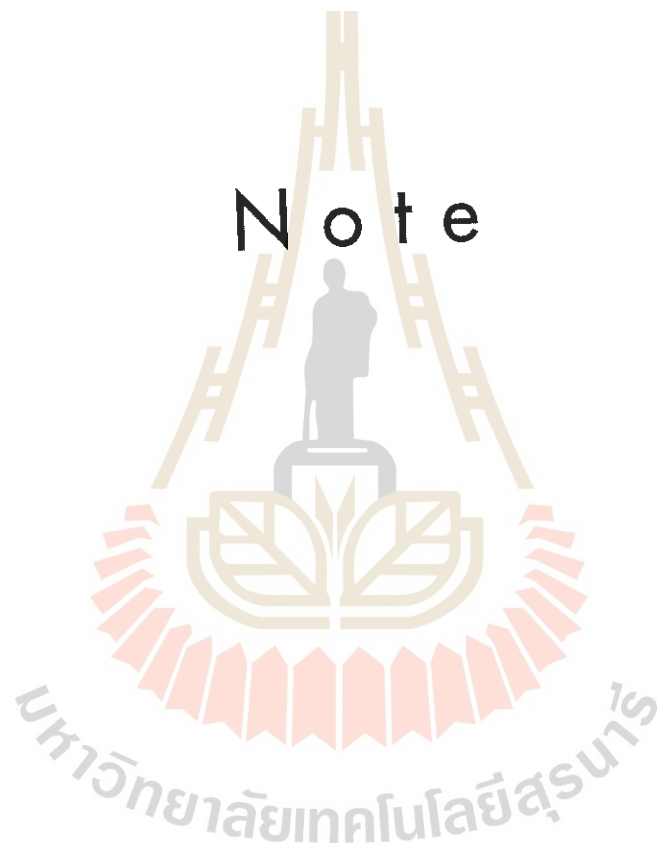

Note

Note

Note

